



Mia og Moozie

En historie om venlighed

Af Shweta Bala

Illustreret af Sahana Bala



I en stor by boede der en pige, der hed Mia. Mia elskede at spille, danse og synge. Hele nabolaget kunne lide Mia på grund af hendes muntre holdning til mennesker. Mia hilste glad på folk, og de hilste hende tilbage med et grin på læben.



En dag spadserede Mia gennem parken med en plastikkop vand og en pose chips i hænderne. Da hun var færdig, smed hun dem på jorden i stedet for i en genbrugsspand. En af Mias venner, Emily, så hendes handlinger og var meget overrasket over at se hendes kuld.

Hun henvendte sig til Mia og spurgte: "Hvorfor smed du skraldet på græsset?"

Mia svarede: "Der var ingen skraldespand i nærheden, så jeg smed den derhen."

"Det skal du stadig ikke gøre, Mia. Det er dårligt for miljøet." sagde Emily.

"Det var kun to stykker affald." Mia bemærkede.

"Ville du gøre det i dit hus? Efterlade to stykker affald?"

Tænk over det Mia, jeg ved, at du snart vil træffe den rigtige beslutning."

Emily begyndte derefter at gå tilbage til sit hjem, og Mia begyndte at tænke på, hvad hun lavede.



Den nat havde Mia den mærkeligste drøm, hun nogensinde havde haft. I sin drøm blev Mia opsøgt af en ko ved navn Moozie.

Moozie præsenterede sig selv: "Hej Mia! Jeg er Moozie. Vær det ikke bange! Jeg er nødt til at tale med dig om, hvad der skete i parken."

Mia spurgte: "Hvorfor er et lille stykke affald så stort til bekymring?"

"Det, du gjorde, er dårligt for miljøet. Kom med mig og vi vil gå forskellige steder hen og se, hvordan de har det med skrald."

Mia sagde ja, og de begyndte at gå ned ad en sti.



Da de gik i skoven, så Mia en trist talende svane svømme i en dam.

Mia spurgte hende: "Hvad er der galt, fru Swan?"

Svanen svarede: "Der er så meget affald i dammen, hvor jeg spiser og svømmer.

Mange af os efterlades sultne på grund af skraldet. Jeg ville virkelig ønske, at folk holdt op med at smide affald og begyndte at hjælpe miljøet.

Mange skabninger ville være i live og lykkelige sammenlignet med nu."

Mia var meget ked af at se den stakkels svane og høre dens triste fortælling.



Snart spadserede Moozie og Mia ind i skoven, hvor sporet førte dem og så et meget svagt træ med tynde grene hængende fra det. Mia spurgte træet: "Hvorfor er du så trist, Mr.Tree?"

Træet svarede: "Mange af os holdt op med at producere frugter på grund af alt det affald, der forhindrer os i at få næringsstoffer. Mange af os er ved at blive syge og svage. Vi vil snart forsvinde for altid, hvis denne affaldsvane fortsætter. Vi gør så meget for mennesker. Vi giver dem nationalparker, hvor de kan se fantastisk natur. Vi giver dem luft at trække vejret i, træ til deres huse og et sted for dyrene og fuglene, og alligevel bliver de ved med at skade os."

Mia blev knust af at se det stakkels træ lide så meget.



Efter at have beroliget træet så godt hun kunne, så Mia og Moozie en venlig fugl, hulke på en trægren.

Mia råbte: "Hvad er der galt fugl? Hvorfor græder du?"

Fuglen svarede: "Jeg var på jagt efter mad, da jeg så noget på jorden. Jeg troede, det var noget mad, jeg kunne fodre mine unger. Det viste sig at være skrald, og nu er mine små syge. Det er alt sammen på grund af mennesker, der affalder. Hvorfor skal mennesker smide affald på jorden i stedet for at lægge det i en genbrugsspand?"



Mia var så chokeret, at hun begyndte at græde, da hun så al den skade, hun var en del af. Hun indså, at hvis hun og andre fortsætter denne forfærdelige adfærd, vil miljøet blive ødelagt. Hun indså, at hun gjorde dette uden selv at bemærke det!

Mia udbrød til Moozie: "Nu forstår jeg, hvad jeg gjorde forkert. Jeg burde behandle Jorden som mit hjem. Tak, Moozie, fordi du viste mig rundt og gjorde mig opmærksom på det."

Moozie svarede: "Jeg er glad for, at du forstår, hvad jeg prøver på sige. Husk altid at være venlig og skån miljøet!"



Da alarmen ringede, vågnede Mia lysere og gladere, fordi hun vidste, hvordan hun kunne gøre Jorden til et bedre sted. Mia startede en miljøklub og delte ud af sin viden om at bevare miljøet. Da hun kiggede op mod himlen, så Mia Moozie smile ned til hende.

Slutningen

Om skaberne af Mia og Moozie:

Shweta Bala var 10 år gammel i 2020, da hun skrev "Mia og Moozie" og en elev i 5. klasse på en onlineskole - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass søster, illustrerede historien, mens hun var 15 år gammel og en elev i 9. klasse på Lynbrook High School i San Jose, Californien.

Deres venlighedsværker for Moozie og Children's Kindness Network er:

Historier:

- Mia og Moozie
- Moozies magi af venlighed
- Moozies positive ord
- Moozie og Cirkus

Digt:

- Moozie digt

Gåder:

- Moozie ordsøgning
- Find den rigtige rækkefølge på bogstaverne

Plakater (lavet tidligt under Covid-pandemien):

- Moozie siger Bær en maske
- Moozie vasker hænder

Moozie og Rainbow i Nevergreen City

af Colin Barca



Alle rettigheder forbeholdes

Udgivet af Children's Kindness Network

www.moozie.org

Moozie og Rainbow i Nevergreen City

Af Colin Barca

Moozie the Cow er så venlig som muligt. Ikke et andet væsen er venligere end hende. Hun legede blidt med Rainbow kalven en morgen, da posten ankom. Landmand Ted gik for at tjekke det.

"Moozie, der er noget for dig!" Landmand Ted ringede fra postkassen. Ved lyden af hendes navn løb Moozie hen til farmer Ted, forsigtig med ikke at træde på noget. Bonde Ted rakte hende en konvolut.

Papiret indeni sagde,

Kære Moozie,

Mit navn er Talia, og jeg har brug for din hjælp! Kom venligst til 154 Attle Road i Nevergreen City.

Med venlig hilsen

Talia

"Hmmm ... Jeg spekulerer på, hvad der er galt, sagde Moozie. "Det ville være rart at hjælpe Talia." Også Moozie, Rainbow og Farmer Ted kørte til Nevergreen City i deres lastbil.

Før de tre overhovedet så byen, kunne Moozie lugte den forfærdelige stank af Nevergreen City.

Det var forfærdeligt! Og selvom Moozie ikke ville sige det højt, kunne hun allerede se, øh, lugte hvorfor Talia skrev. Snart kom de ind i byen.

I byen fandt de Attle Road. Landmand Ted bankede på døren til hus 154, og Talia åbnede døren. "Tak til jer alle sammen!" sagde Talia håbefuldt.

"Vi hjælper gerne, men hvad skal vi gøre?" spurgte Rainbow. Alle tænkte.

Så kiggede Moozie nysgerrigt ind i en skraldespand. Den var tom bortset fra en æblekerne.

"DET ER DET!" Moozie mumlede glad. [Colin vil gerne animere denne sætning i et billede.]

"Hvad mener du?" spurgte Talia.

"Vi kan bruge skraldespandene til at samle skraldet op!" svarede Moozie.

"Det kan være en dårlig idé," sagde Rainbow. "Vi ved ikke, hvor de ting har været."

"Hmmm... Ah! Jeg har lige den ting i lastbilen!" sagde landmand Ted og hentede handsker og gribere fra lastbilen.

Da de var færdige med Attle Road, jublede holdet! Så så de resten af byen.

"Vi bliver aldrig færdige nu!" stønnede Talia. "Nej, nej hvordan!!"

"Vi bør ikke give op," sagde Moozie. "Måske skal vi få hjælp fra byen."

"God idé, Moozie! Men hvordan?" spurgte Talia.

"Bare rolig, Talia, jeg har en plan," forsikrer Moozie.

Moozie gik og gik, hele vejen til byens torv,

Og langsomt men sikkert begyndte at fyldes op med luft,

Og engang Moozies krop var en kæmpe kugle,

En lille lyd udstødte, først svært at høre.

Så blev lyden stadig højere og højere

Indtil den var meget høj og super skinger

Befolkningen kom ud og hørte lyden, der var ny

Lyden Moozie havde lavet, lyden kendt som

MÅÅÅÅÅ! [Colin vil gerne animere dette ord i et billede.]

Da Moozies humør stoppede, gik alle mennesker hen til hende og stillede spørgsmål. Så Talia

kom ud og forklarede problemet. Bybefolkningen indså, at deres by var et rod og

beslattede at hjælpe.

Endelig var hele byen ren, og byfolkene jublede over Moozie.

"Hip, hip Hurra for Moozie!"

Og så delte Moozie og Talia deres farvel.

"Farvel, Moozie," sagde Talia.

"Farvel, Talia," sagde Moozie. "Hvis du nogensinde har brug for hjælp, er du velkommen til at spørge os."

Og så forlader Moozie, Rainbow og Farmer Ted Nevergreen City. ...

... selvom Moozie følte behovet for at ændre navnet.

Om forfatteren:

Colin Barca er en tolv-årig med et hjerte af bronze, måske sølv. Han ville lave en bog for sjov, selvom han ikke har nogen erfaring.

Om Farmer Ted:

Ja, Farmer Ted er ægte, og han skabte Moozie-mærket! Han er meget venlig, og han var meget glad for at lade Colin lave en Moozie-bog.

Bagsiden af bogen:

Da Moozie, Rainbow og Farmer Ted får et brev fra en ved navn Talia, der beder om hjælp, ved de, at de er nødt til at hjælpe hende! Kan Moozie og venner rydde op i Nevergreen City? Eller er det for meget rod?

Moozie og den store grimme bug

Big Moozie koen er så venlig som den kan være.
Ikke et andet væsen er venligere end hende.

Hun var hjemme i stalden en regnvejrsdag, med alle
hendes værelseskammerater, der lød væk.

Grisene prustede og lavede muddertærter.
Hestene bragede og travede af stolthed.

Gederne stødte hinanden i sjov.
Den gamle andemor kvækkede "Alle løber!"

"Hvad er der galt maaaay vi spørger?" sagde gederne i stalden.
Duck kvækkede, "Det er en fejl, og jeg vil ikke alarmere,

Men denne bug er stor, for stor til en snack."
Hest brølede: "Jeg vil klemme den, så bare stå tilbage."

Grise sagde: "Oh yuck, det er en stor grim bug med to
horn, behårede følehorn på et sort billekrus!"

Hest løftede højt benet muskuløst og slankt, Cow råbte,
"Moozie! kom hurtigt til stedet!"

Moozie råbte, "stop!" da hestens hov styrtede til jorden.
Alle dyrene holdt vejret, samledes rundt.

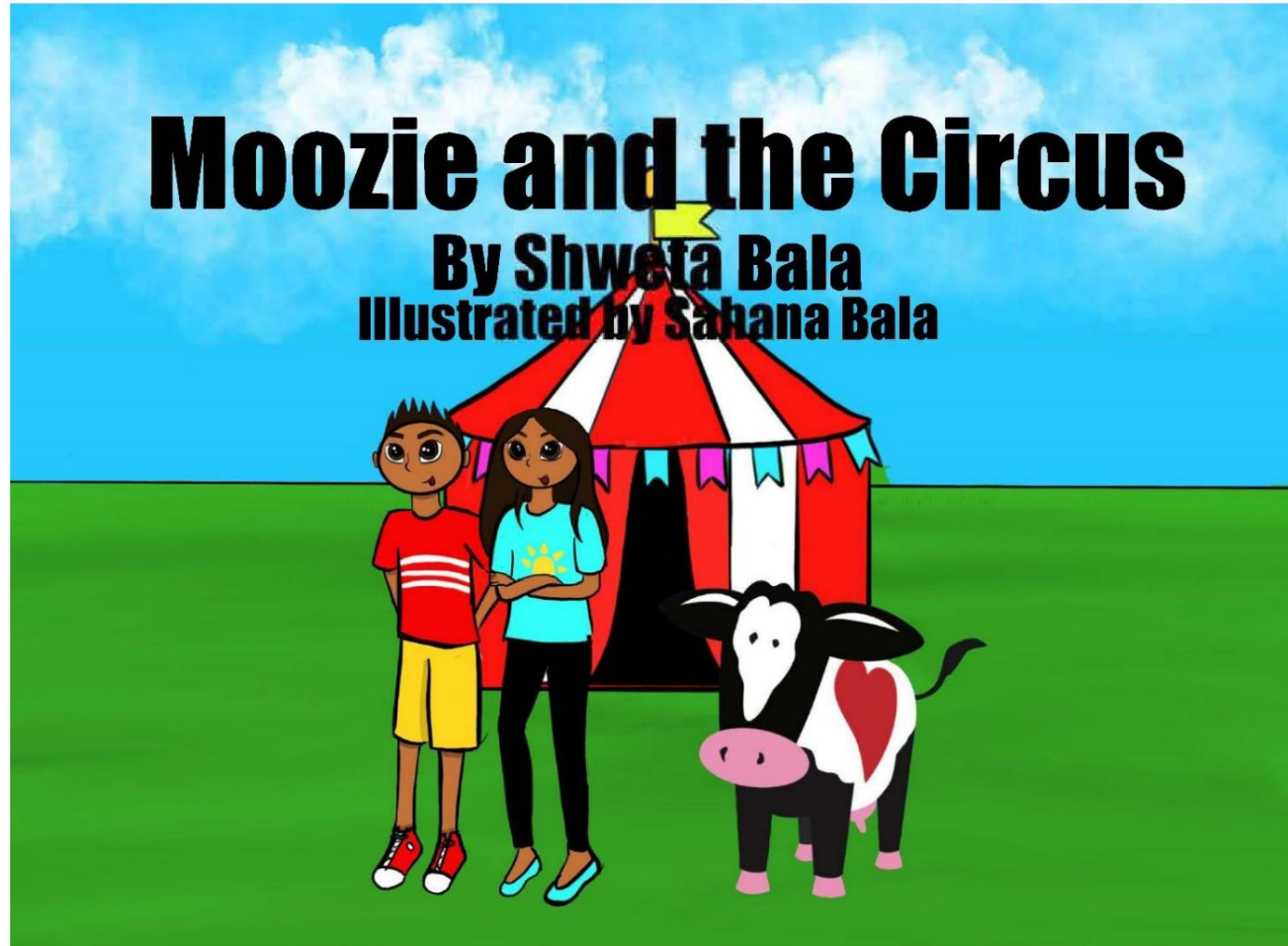
Moozie skubbede til snavset, og den store bug kravlede ud.
Alle dyrene gispede og udstødte et råb!

"Åh gud!, vi er ked af det... Moozie bad os stoppe. Men store fejl
er skæve og skræmmende, er de ikke?"

Moozie begyndte i sin venlige, blide tone: "Bug
kan ligesom bøges ikke bedømmes ud fra udseende alene.

Vi er nødt til at kigge dybere og se selv fejl kan være gode.
At lede efter det gode er alt, som vi altid skal.

Bugs kan være nyttige for alle, se, de har deres
plads på Jorden ligesom dig, ligesom jeg."



Moozie og Cirkus

Af Shweta Bala
Illustreret af Sahana Bala



"Den er her endelig! Vågn op Azaan!" råbte Ayana, mens hun smed sine betræk på gulvet.

Det var en varm sommermorgen, og Ayana var spændt, for i dag var en meget speciel dag. Ayana og Azaan var tvillinger. Ayana fulgte altid sine instinkter, mens Azaan mere var en logisk tænker. De elskede at lave alt sammen... alt andet end at vågne op om morgenen.

Azaan tog langsomt sine tæpper af og strakte sig. "Hvad er her? Kan jeg gå i seng igen?"

"Laver du sjov!" Ayana råbte ophidset. "I dag er det vores fødselsdag!"

Azaan begyndte pludselig at grine meget bredt.

"Åh! Jeg har ventet så længe på denne dag! Lad os gå ned og spise morgenmad og så have en masse sjov!" udbrød Azaan.

Ayana og Azaan begyndte at gå sammen og tænkte på alt det sjove, de skulle have.



Hvert år på deres fødselsdag tog deres forældre dem med for at se deres yndlingscirkus: The Circus of Fun.

"Dette fødselsdagsshow bliver det bedste til dato!" udbrød Ayana, mens hun slugte sine pandekager. "Jeg hørte, at de lavede et særligt show med elefanter!"

Deres far svarede og smilede: "Der er også en ting mere, der vil gøre denne rejse til den bedste for jer begge. Vi får lov til at gå backstage og møde cirkustrænerne!"

Ayana slog næsten sin tallerken af bordet da hun hørte dette. De begge var så ivrige efter at gå. Duoen spiste hurtigt deres morgenmad og gik hen til bilen.



Da de ankom der, havde de en time før showet startede, så de besluttede at turnere stedet. Mens de gik rundt, så Azaan et træet egern på jorden, der ikke kunne bevæge sig. Ayana og Azaan løb straks for at hjælpe det stakkels dyr. De tog forsigtigt egernet op og placerede det på et blødt græsleje i skyggen. Ayana fik en flaske vand og nogle agern på jorden og stillede dem foran egernet. Egernet begyndte snart at strække sig og nippe til vandet. Så fik den noget energi og begyndte at bevæge sig. En omsorgsfuld ko ved navn Moozie så disse handlinger fra den busk, hun gemte sig i i nærheden, og vidste, at Ayana og Azaan var de mennesker, der skulle redde de mishandlede dyr i cirkuset. Moozie besluttede at vente på, at showet sluttede og derefter tale med dem.



Da gardinerne åbnede sig, blev Ayana og Azaan forbløffet over at se elefanterne ruller på ballerne, dyrene hopper i bøjler, og akrobaterne gør mange håndstande. Efter en spektakulær optræden fortalte Ayana og Azaan deres forældre, at de vil være tilbage om et par minutter og gik backstage, hvor de så Moozie. Azaan var ved at skrike, men Moozie stoppede ham og præsenterede sig.

Moozie sagde roligt: "Hej Ayana og Azaan. Vær venligst ikke bange. Jeg er Moozie. Selvom cirkus er sjovt at se, er det ikke sjovt for dyrene, der gør det. I virker begge til at være meget søde og intelligente børn. Kom med mig, og jeg vil forklare."

Azaan var forvirret over, hvorfor cirkus sårede dyr og hvorfor han skulle gå med Moozie, men efter at Ayana havde overtalt ham, gik han endelig med til at gå.



Da de gik længere bag scenen, gemte de sig bag et gardin og så dyrene blive pisket og såret for at udføre trickene. Elefanterne stønnede, og aberne skreg.

Ayana, Azaan og Moozie blev længere, og de så, at dyrene ikke blev fodret, før de gjorde deres handlinger. De bemærkede, at dyrene heller ikke var glade for at gøre trickene. Det var meget svært at se elefanterne blive ramt, fordi de ikke balancerede på de glatte bolde, og aberne ikke hoppede gennem de små bøjler.

Ayana var ved at bryde ud i gråd, men så bemærkede Moozie: "Disse dyr bliver behandlet, som om de ikke er et levende væsen. I kan begge hjælpe. Disse dyr går igennem meget for at underholde mennesker, der kommer for deres underholdning."



Ayana og Azaan besluttede at tage kontrollen.

Ayana råbte: "Vent! Gør ikke dyrene ondt!"

Træneren sagde forvirret: "Hvad laver du her? Det er du ikke formodes at være her. Du burde være i skuespillerens backstage-område!"

Azaan udbrød: "Hør bare på os! Du skal ikke skade dyrene."

Træneren svarede: "Disse dyr vil slet ikke lytte!" Azaan svarede: "Det er fordi du ikke behandler dem som dyr. Du sårer dem og belønner dem ikke engang for deres indsats.

Dyr har følelser ligesom os. Kan du arbejde uden mad eller pauser på et sted, der ikke er dit naturlige levested? Og derudover gøre noget, du ikke er rigtig glad for?"

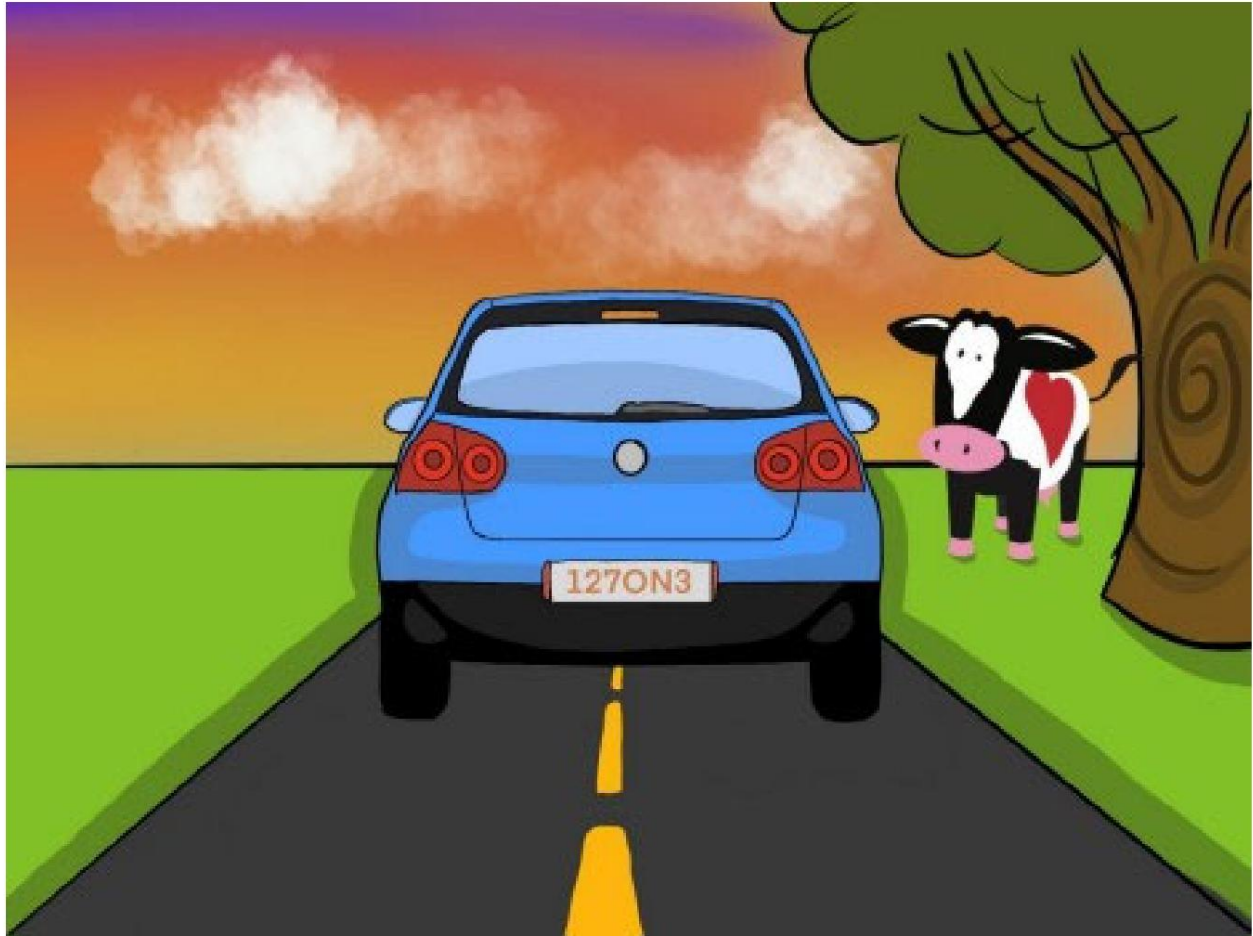


Træneren sukkede og tænkte over det. Til sidst besluttede han, at de havde ret.

Ayana og Azaan sagde begge sammen: "Husk at være venlige mod dyr!"

Træneren smilede og sagde: "Tak, fordi du mindede mig om det. Jeg plejede at være så venlig mod dyr og se nu på mig! Jeg pisker dem og slår dem. Jeg vil helt sikkert behandle dem bedre. Siden I børn mindede mig om, hvordan en rigtig dyretræner burde være, vil du så gerne klappe dyrene?"

Ayana og Azaan blev hurtigt enige, og de fik klappet alle dyrene én efter én. De var meget glade for at se, at dyrene ikke længere ville få dårlig behandling.



På bilturen tilbage fortalte de deres forældre alt, hvad der skete.

Ayana tilføjede: "Næste gang, hvad med at vi tager til en safari, hvor dyrene slippes fri i deres habitat?"

Deres mor smilede stolt til dem. Hun svarede: "Selvfølgelig. jeg tror det er en vidunderlig mulighed. Hvad fik dig i øvrigt til at vælge safari frem for cirkus?"

"Åh, det var bare fra vores backstage-oplevelse." Azaan svarede og tænkte på Moozie.

Om skaberne af Moozie and the Circus:

Shweta Bala var 10 år gammel i 2020, da hun skrev "Moozie and the Circus" og en elev i 5. klasse på en onlineskole - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass søster, illustrerede historien, mens hun var 15 år gammel og en elev i 9. klasse på Lynbrook High School i San Jose, Californien.

Deres venlighedsværker for Moozie og Children's Kindness Network er:

Historier:

- Mia og Moozie
- Moozies magi af venlighed
- Moozies positive ord
- Moozie og Cirkus

Digt:

- Moozie digt

Gåder:

- Moozie ordsøgning
- Find den rigtige rækkefølge på bogstaverne

Plakater (lavet tidligt under Covid-pandemien):

- Moozie siger Bær en maske
- Moozie vasker hænder

Moozie søger efter venlige handlinger

Der var en ko ved navn Moozie,
Som var venlig og sød;
Hun ville søge efter en venlig handling
Selv ned ad en travl gade!

En dag på vejen fandt hun et
såret kæledyr; Men hun så
også en lille dreng, der ringede
efter en dyrlæge.

Moozie så denne gode gerning,
og syntes denne handling var
venlig, hun så på den lille dreng,
og huskede ham i sit sind.

Moozie fortsatte sin rejse, Gennem
de stikkende bier; Indtil hun
fandt en venlig handling, hvor en pige
tog sig af træerne, bemærkede Moozie
denne handling, og var
tilfreds og glad, hun bemærkede
pigen og gik videre, med ro i sindet.

Moozie skubbede gennem det knudrede græs
og ønskede at blive løftet op med en
remskive, Men snart fandt hun
en landsby, hvor en dreng beskyttede en ven mod en bølge.
Moozie så denne
handling, og var også meget
glad. Hun noterede drengen
og gik videre til et nyt sted.

Moozie søgte og søgte, og fandt
snart en handling, hvor
en pige fortalte sig selv gode ting, som gjorde en
positiv indvirkning.

Moozie var meget begejstret ved synet,
og var også glad, hun
noterede sig pigen, og
flyttede fra det sted, hvor pigen havde reciteret.

Moozie var meget glad,
og fortsatte med at lede efter en handling, der var
ny. Hun søger stadig indtil i dag, kan
hun finde en handling fra dig?

Om skaberne af flere værker for Children's Kindness Network:

Shweta Bala var 10 år gammel i 2020, da hun skrev disse værker og en elev i 5. klasse på en onlineskole - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass søster, illustrerede historierne og plakaterne, mens hun var 15 år gammel og en 9. klasses elev på Lynbrook High School i San Jose, Californien.

Deres venlighedsværker for Moozie og Children's Kindness Network er:

Historier:

- Mia og Moozie
- Moozies magi af venlighed
- Moozies positive ord
- Moozie og Cirkus

Digt:

- Moozie søger efter venlige handlinger

Gåder:

- Moozie ordsøgning
- Find den rigtige rækkefølge på bogstaverne

Plakater (lavet tidligt under Covid-pandemien):

- Moozie siger Bær en maske
- Moozie vasker hænder

Moozies venlige eventyr
Af Jane Morton
Assisteret af Farmer Ted & Moozie
Illustreret af Jane Royse

[side 2]

Big Moozie koen er så venlig, som den kan være.
Ikke et andet væsen er venligere end hende.

[side 3]

Hun står forsigtigt og svirper fluerne med halen,
mens du ser tre ællinger spille nær stien.

[side 4]

Hun hører noget komme og spidser ører.

[side 5]

Hvad er nu denne tromme-trommelyd, hun hører?

[side 6]

Kvægets hovslag. Flokken er på farten.

[side 7]

Den er på vej mod dalen nedenfor.

[side 8]

Kvæget lugter vand og tager fart.

[side 9]

Et hurtigt bevægende trav bliver hurtigt til et stormløb.

[side 10]

Hvis Moozie ikke kan få hele flokken vendt,
de vil trampe ællingerne lige i jorden.

[side 12]

Hun prøver at skyde ællinger tilbage af vejen,
men de fortsætter stadig med at boltre sig og lege.

[side 13]

Hun forsøger at rykke tættere på for at beskytte de tre.
De vil ikke være i læ. De vil hellere løbe fri.

[side 14]

"Der er ingen andre, så det er helt op til mig.
Jeg må vende flokken. Jeg vil gøre det," siger hun.
Flokken, der kommer tættere på, kværner støv.
"Jeg kan vende flokken. Ja, jeg gør det. Jeg må."

[side 16]

Hun suger lidt luft ind og stadig mere luft og snart store Moozie svulmer op som en luftballon.

[side 18]

Og lige når det ser ud som om Moozie kan briste, en lille lyd undslipper hende, og uuummmm lyd først.

Hun tegner på luften, som hun er gemt dybt inde, at sende efter en Moooooo, der vil nå skellet.

Hendes Moooooooooo samler kræfter, da det brager ud af bakken.

Hun brøler så hårdt, at flokken stopper og står stille. Mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

[side 20]

Høje ekkoer som torden fylder kvæg med frygt.

Flokken hvirvler rundt, hver kvie og stut.

[side 22]

De svinger af mod vandet på en ny sti, mens tre små ællinger går videre med deres bad.

[side 24]

Andemor kvækker: "Tak, fordi du reddede mit mandskab.

Ikke et andet væsen er venligere end dig."

"Jeg er kun en ko. Det var helt op til mig.

Jeg har vendt flokken, og du er velkommen," siger hun.

Moozie's Magi

En malebog med et venlighedsbudskab

Ved Sara Beck

Illustreret af Katie Olsen

[Side 2]

Enkelt gang på -en tid
i -en hus lige synes godt om din
levede -en modig lille pige
med Brun øjne og krøller.

[Side 3]

Hun var ikke altid modig -
lige -en ansigt i det menneskemængde
med -en magisk ven
som hedder Moozie det Ko.

[Side 4]

Nu Moozie var plys,
lige -en fyldte lille ko
med -en hjerte - former tott
af hår på hende Øjenbryn.

[Side 5]

Men hver gang det pige
w som usikker eller bange
hun hviskede til Moozie
på nat som hun lagt.

[Side 6]

Nu en nat det pige
havde så meget på hende sind
at hun kunne ikke hold op taler
som svært som hun prøvet.

[Side 7]

Og Moozie lige lyttede
på først som hun græd
at det børn på hende skole
var grusomme og uvenlig.

[Side 8]

"Det er de betyde," hun sagde,
" og jeg ved godt at det er forkert
men jeg aldrig tage sider –
jeg lige gå langs med."

"Der er en dreng ," sagde det pige,

" og hans navn er Finn.
Han er -en lille lidt forskellige -
han gør ikke passe i."

[Side 9]

"JEG tænke han ser ud til pæn
og Jeg ville synes godt om til være venner,
men hvad hvis det Andet børn
tlette mig synes godt om Hej M?"

[Side 10]

"Åh Moozie," hun sagde,
" hvis kun du vidste
hvordan meget jeg ønske
jeg vidste lige hvad til gør."

[Side 11]

Derefter alle af -en pludselig
I det blinke af en øje
Moozie startede til glød
synes godt om -en ildflue.

[Side 12]

Med en delikat boom
og -en flimmer af lys,
Moozie var stående
højre der i almindeligt syn!

Som høj som det kommode,
som bred som det seng
med -en hjerteformet __ tott
af hår på hende hoved.

[Side 13]

"Min ven," Moozie moo-ed.
" Du har spurgt mig til Hjælp
to lære hvordan til være venlig
to Finn og dig selv."

[Side 14]

"Og Jeg har lærte -en få tricks
i min liv som -en ko,
men Syg fortælle du det sandhed -
you allerede ved godt hvordan."

[Side 15]

"Hvornår det verden er uvenlig

og du ikke ved godt hvad til gør,
tænke om hvordan du vil have
det hel verden til behandle du."

[Side 16]

"Det er -en enkel Herske
det er let til prøve.
Lige Hør efter til dit hjerte -
du vil __ finde det kender bedst."

Det lille piges tårer
havde tørret på hende hage
som hun kiggede op på Moozie
og sagde med -en grin,

[Side 17]

"Er det virkelig som enkel
som at i det ende?
Det jo da ville være pæn
to har -en ny ven."

[Side 18]

" Du ved godt, Jeg har været tænker
jeg magt spørge Finn
hvis han ville synes godt om til sidde med mig
på frokost nu og derefter."

[Side 19]

Og Moozie moo-mooed
og hende øjne funklede lyse
Som hun lo og sagde
" du _ ved godt, jeg tænke at han magt!"

[Side 20]

Det pige sætte hende arme
rundt om Moozie's blød nakke
og hviskede, " tak du
til væren min ven."

[Side 21]

"Åh barn," Moozie moo-ed,
"det er min job, efter alle -
til være her hvornår du brug for mig,
to komme hvornår du opkald."

[Side 22]

"Lige lade dit hjerte synge

en nd jeg vilje være her,
så farvel til nu ..."
Og Moozie forsvundet!

[Side 23]

Det pige var venstre bedrift
-en slidt lille ko
med -en hjerteformet __ __ tott af hår
på hende Øjenbryn.

[Side 24]

Og hun smilede som hun lade hende selv
afdrift afsted til seng,
drømmer af magi
og fremstilling ny venner.

MooZie's Magic

A Coloring Book with a Kindness Message

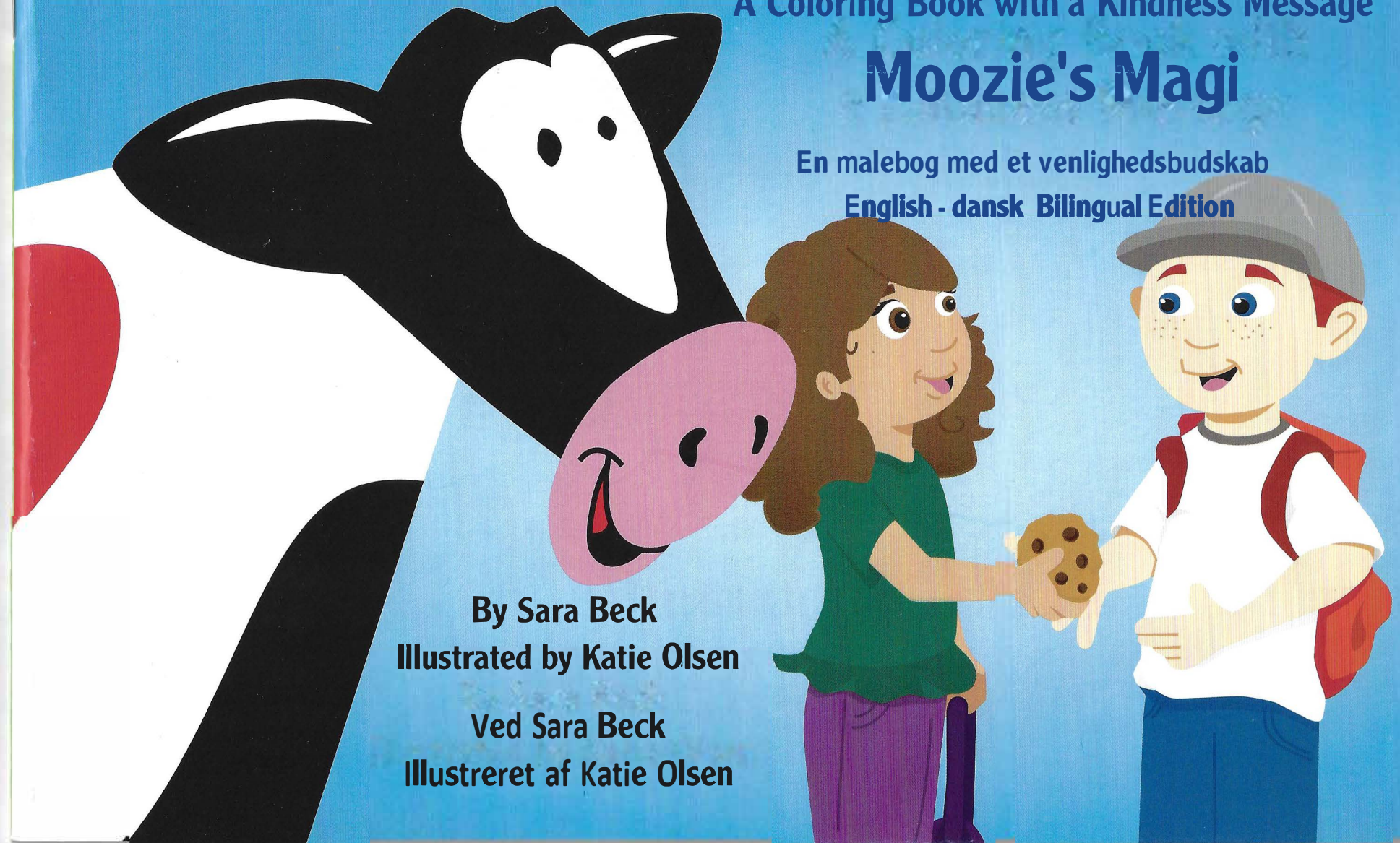
Moozie's Magi

En malebog med et venlighedsbudskab

English - dansk Bilingual Edition

By Sara Beck
Illustrated by Katie Olsen

Ved Sara Beck
Illustreret af Katie Olsen



MooZie's Magic

A Coloring Book with a Kindness Message

Moozie's Magi

En malebog med et venlighedsbudskab

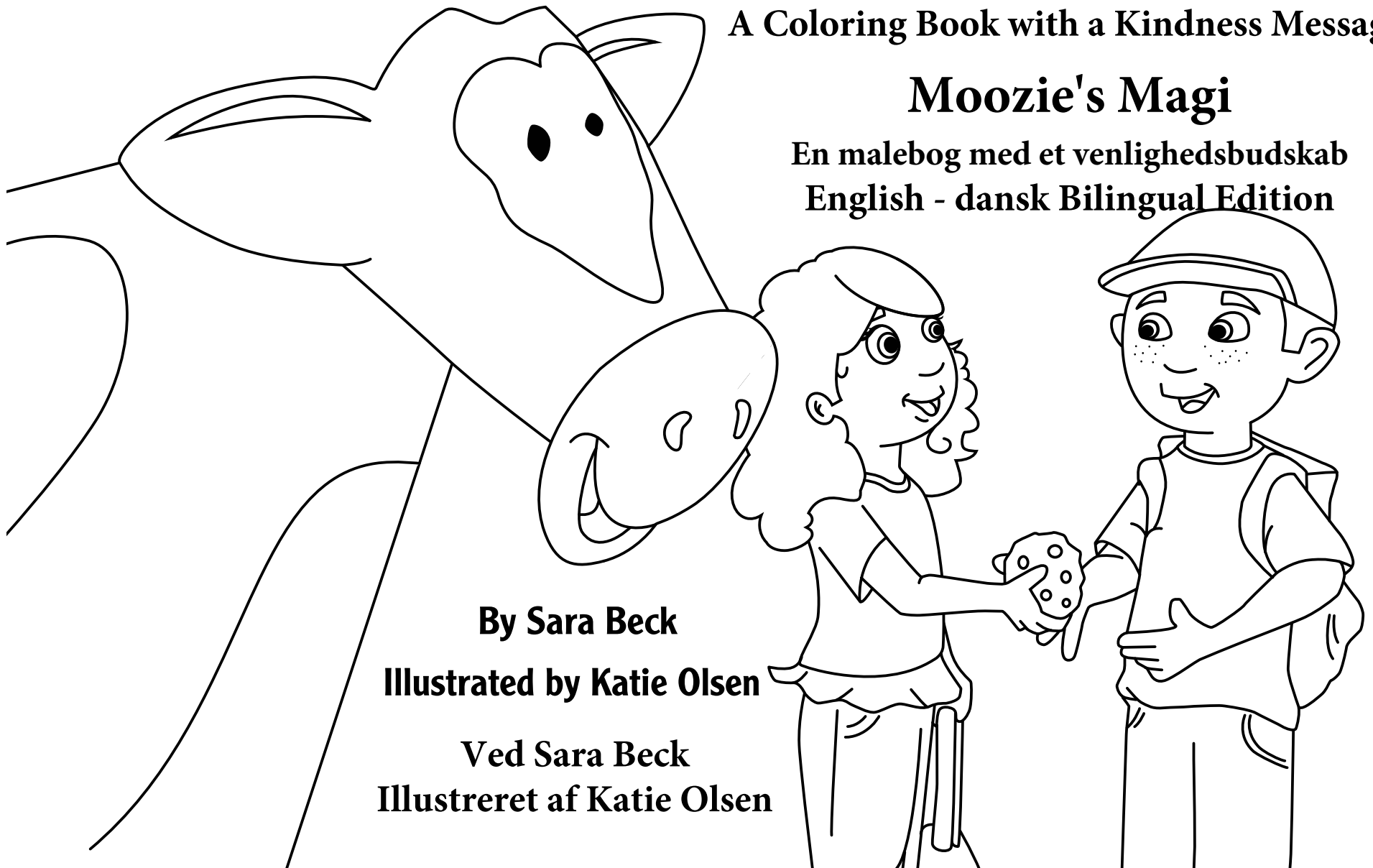
English - dansk Bilingual Edition

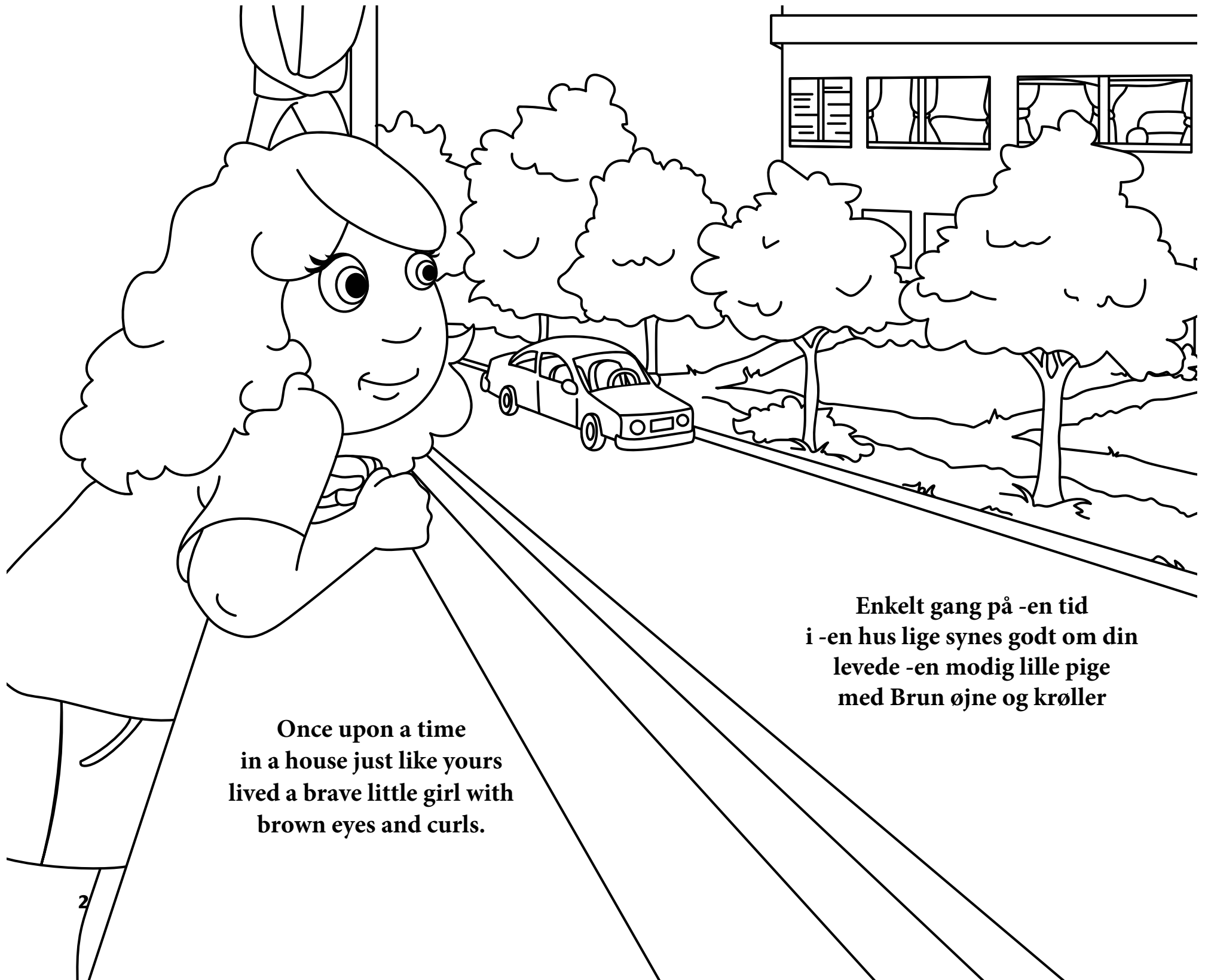
By Sara Beck

Illustrated by Katie Olsen

Ved Sara Beck

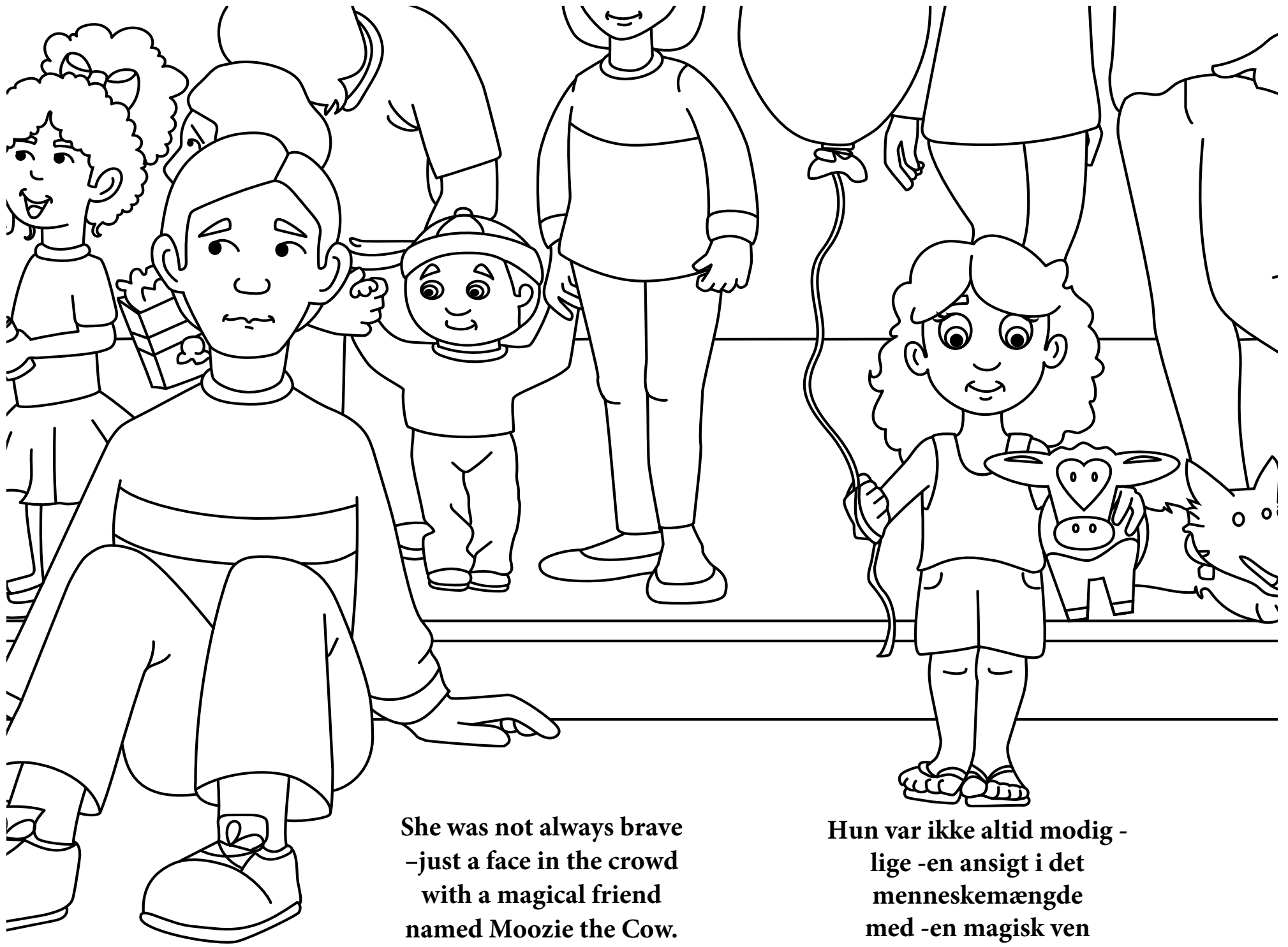
Illustreret af Katie Olsen





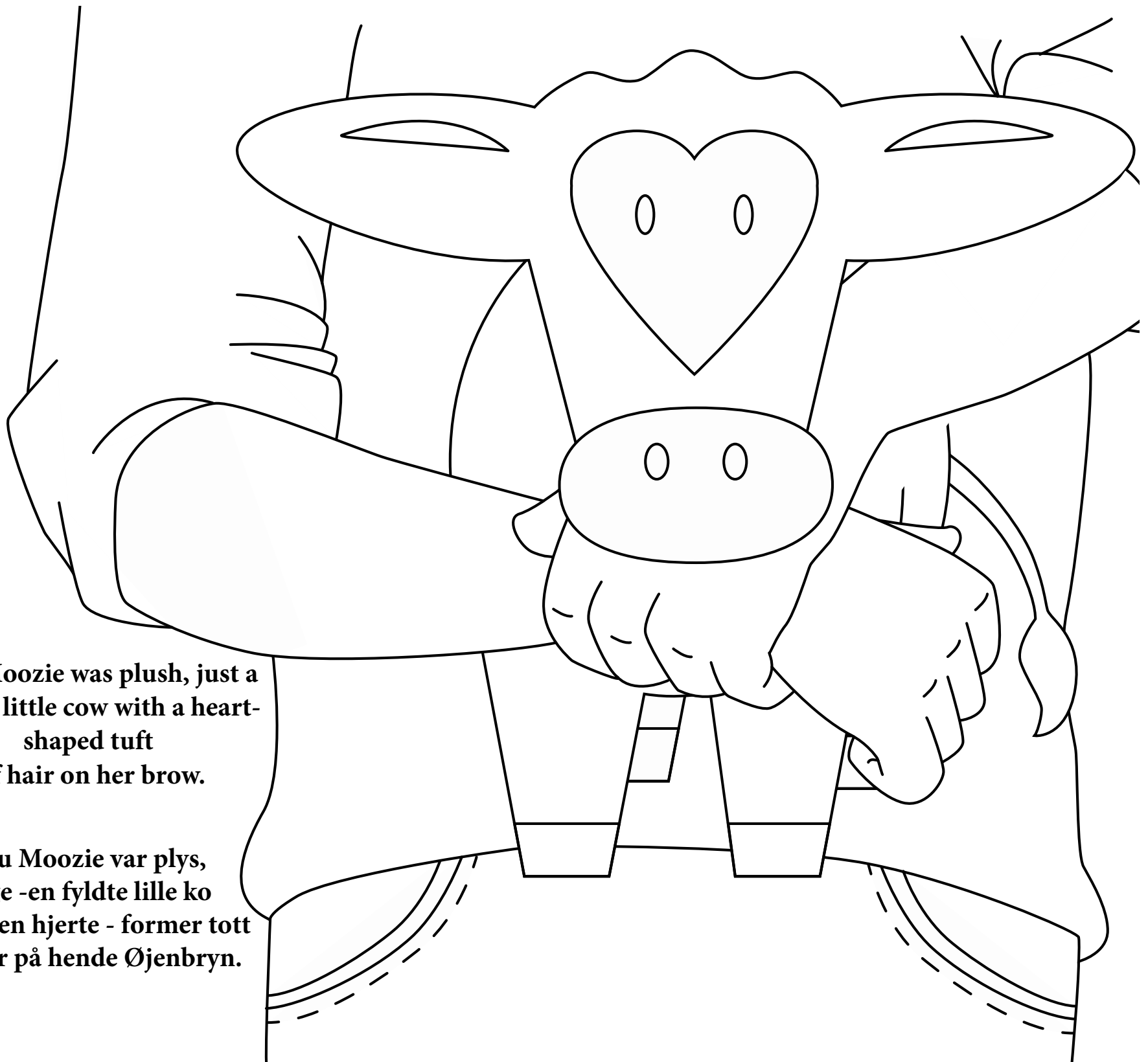
**Once upon a time
in a house just like yours
lived a brave little girl with
brown eyes and curls.**

**Enkelt gang på -en tid
i -en hus lige synes godt om din
levede -en modig lille pige
med Brun øjne og krøller**



**She was not always brave
-just a face in the crowd
with a magical friend
named Moozie the Cow.**

**Hun var ikke altid modig -
lige -en ansigt i det
menneskemængde
med -en magisk ven
som hedder Moozie det Ko.**



Now Moozie was plush, just a
stuffed little cow with a heart-
shaped tuft
of hair on her brow.

Nu Moozie var plys,
lige -en fylgte lille ko
med -en hjerte - former tott
af hår på hende Øjenbryn.

**But whenever the girl
was unsure or afraid she
whispered to Moozie at
night as she laid.**

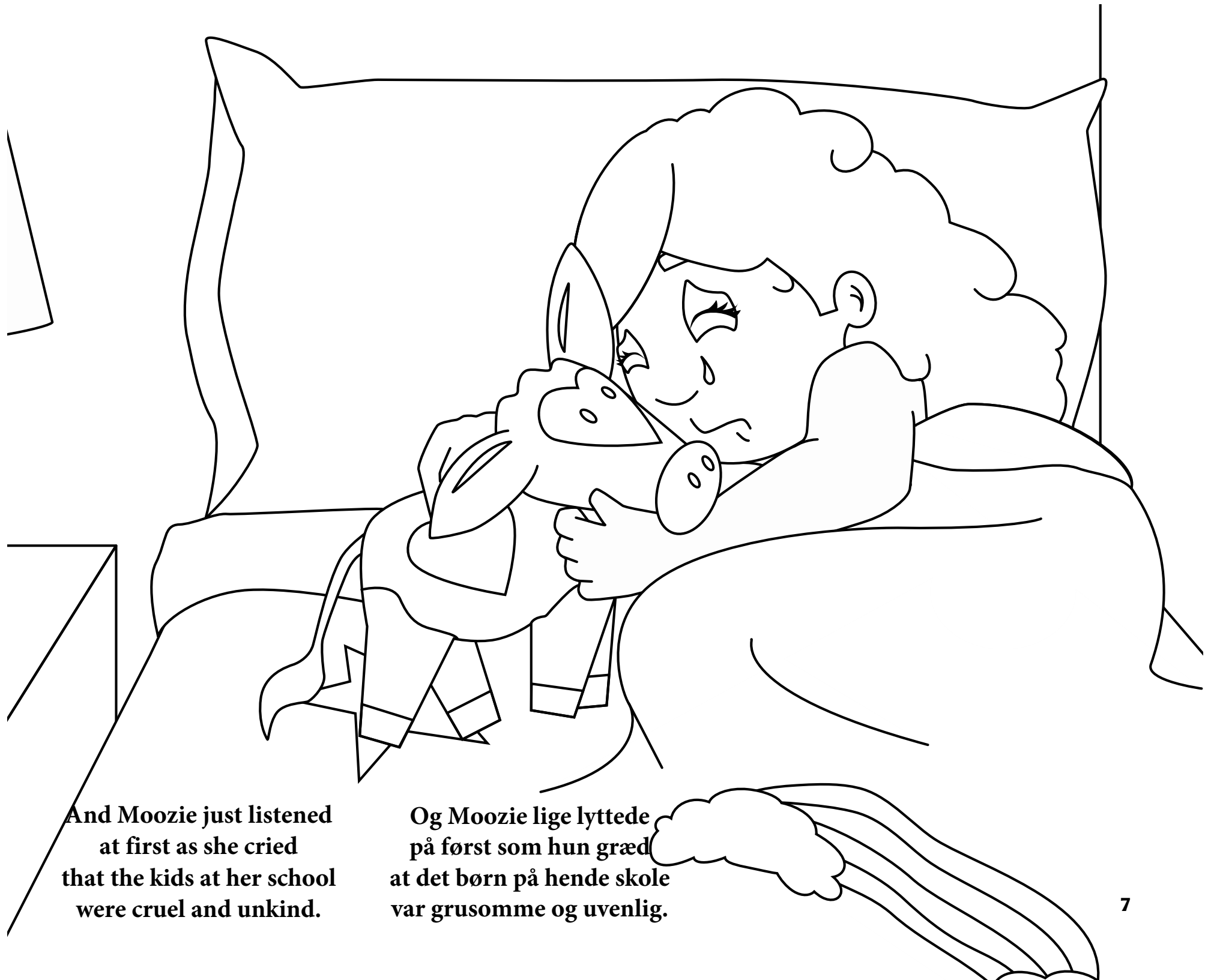
**Men hver gang det pige
w som usikker eller bange
hun hviskede til Moozie
på nat som hun lagt.**



Now one night the girl had
so much on her mind that
she couldn't stop talking as
hard as she tried.

Nu en nat det pige
havde så meget på hende sind
at hun kunne ikke hold op taler
som svært som hun prøvet.





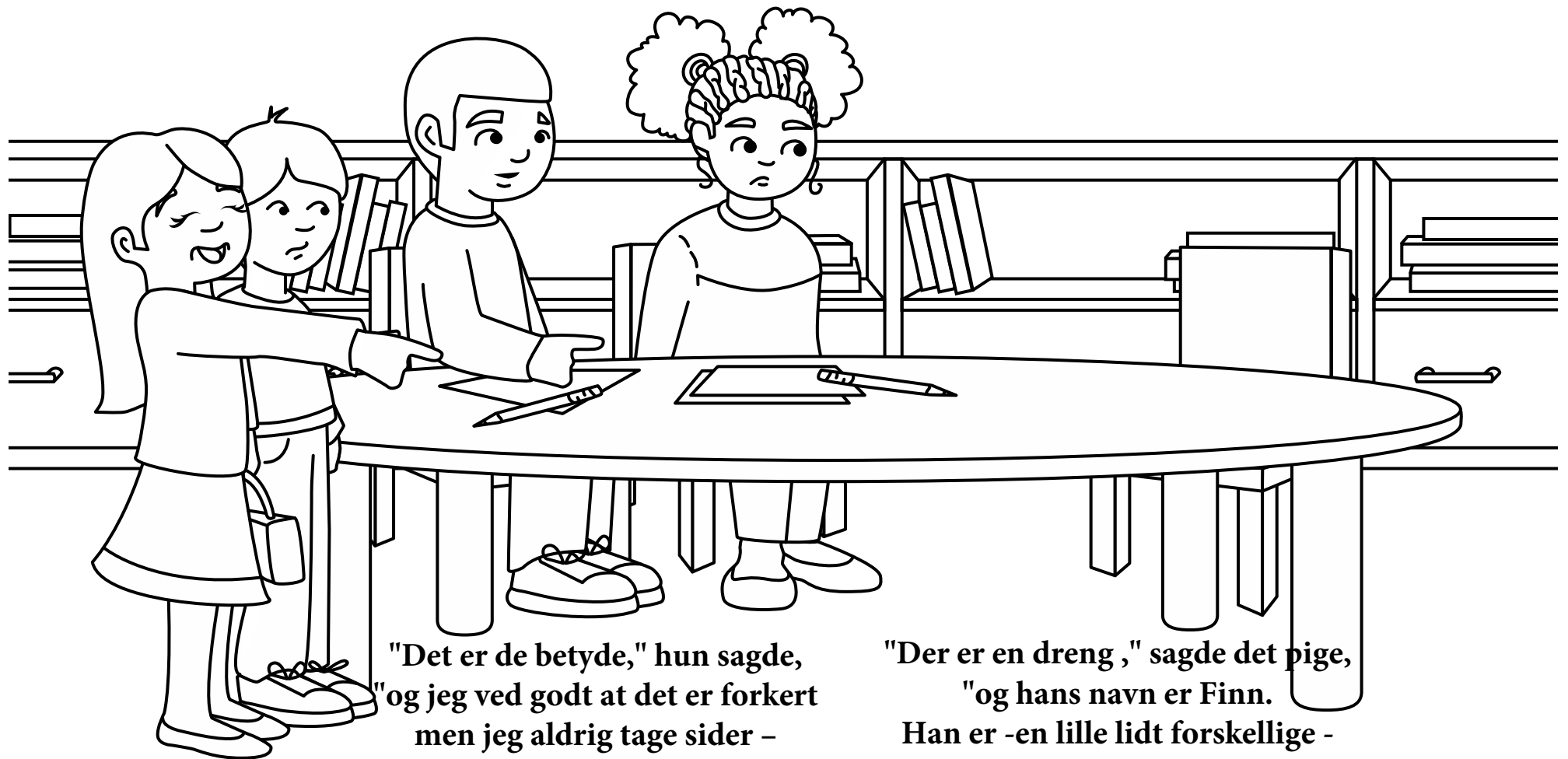
And Moozie just listened
at first as she cried
that the kids at her school
were cruel and unkind.

Og Moozie lige lyttede
på først som hun græd
at det børn på hende skole
var grusomme og uvenlig.

**“They’re mean,” she said,
“and I know that it’s wrong
but I never take sides –
I just go along.”**

**“There’s one boy,” said the
girl, “and his name is Finn.
He’s a little bit different –
he doesn’t fit in.”**

0 1 2 3

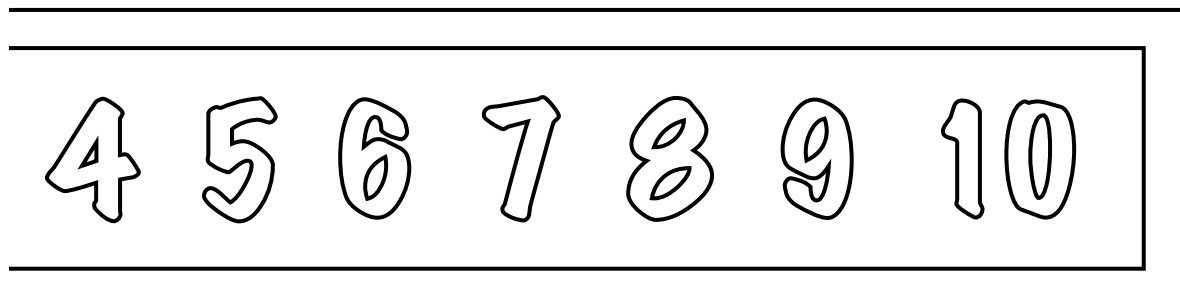


**"Det er de betyde," hun sagde,
"og jeg ved godt at det er forkert
men jeg aldrig tage sider –
jeg lige gå langs med."**

**"Der er en dreng," sagde det pige,
"og hans navn er Finn.
Han er -en lille lidt forskellige -
han gør ikke passe i."**

**“I think he seems nice
and I’d like to be friends,
but what if the other kids
tease me like him?”**

**"JEG tænke han ser ud til pæn
og Jeg ville synes godt om til være venner,
men hvad hvis det Andet børn
tlette mig synes godt om Hej M?"**



**“Oh Moozie,” she said,
“if only you knew how
much I wish
I knew just what to do.”**

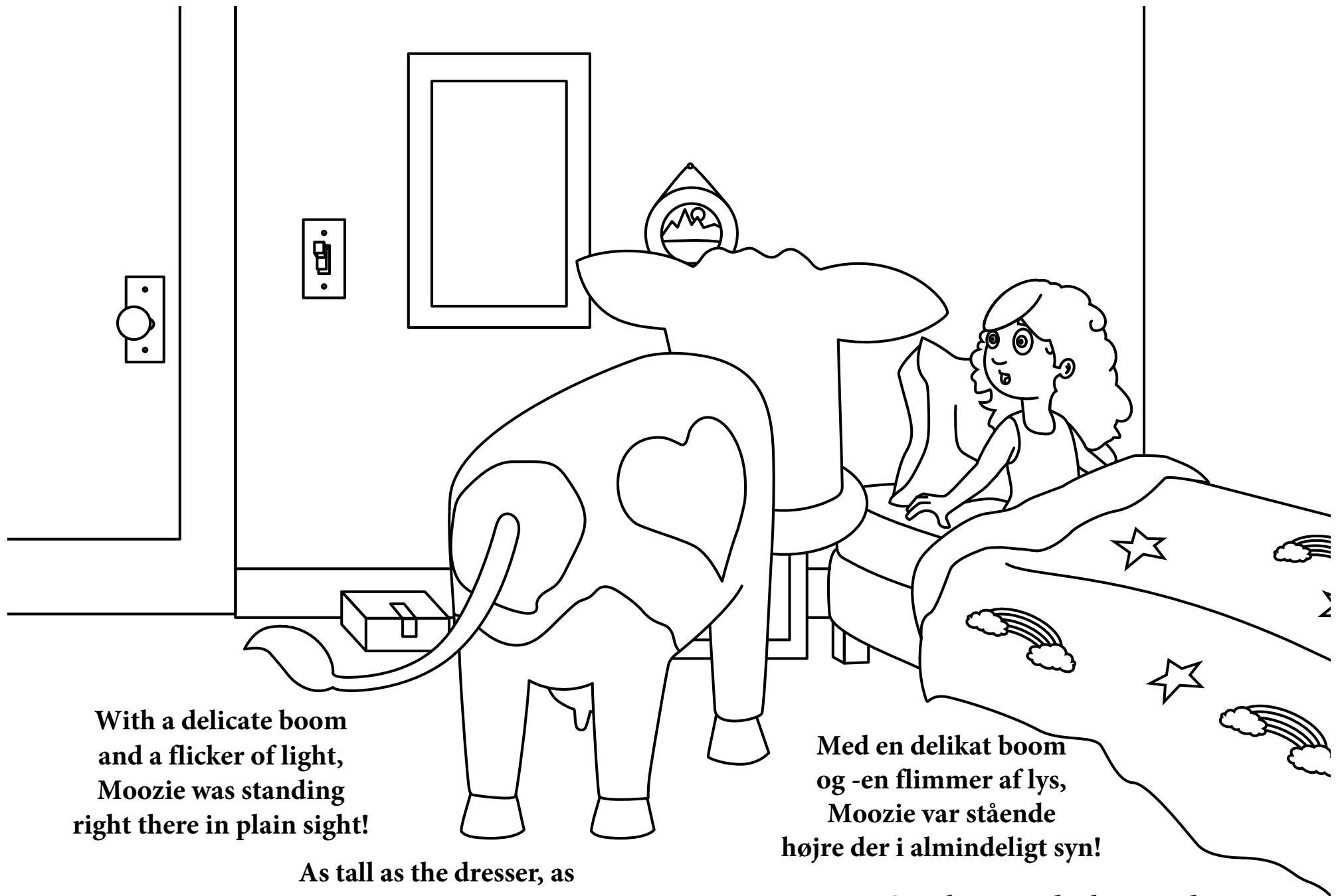
**"Åh Moozie," hun sagde,
"hvis kun du vidste
hvordan meget jeg ønske
jeg vidste lige hvad til gør."**



Then all of a sudden
in the blink of an eye
Moozie started to
glow like a firefly.

Derefter alle af -en pludselig
I det blinke af en øje
Moozie startede til glød
synes godt om -en ildflue.



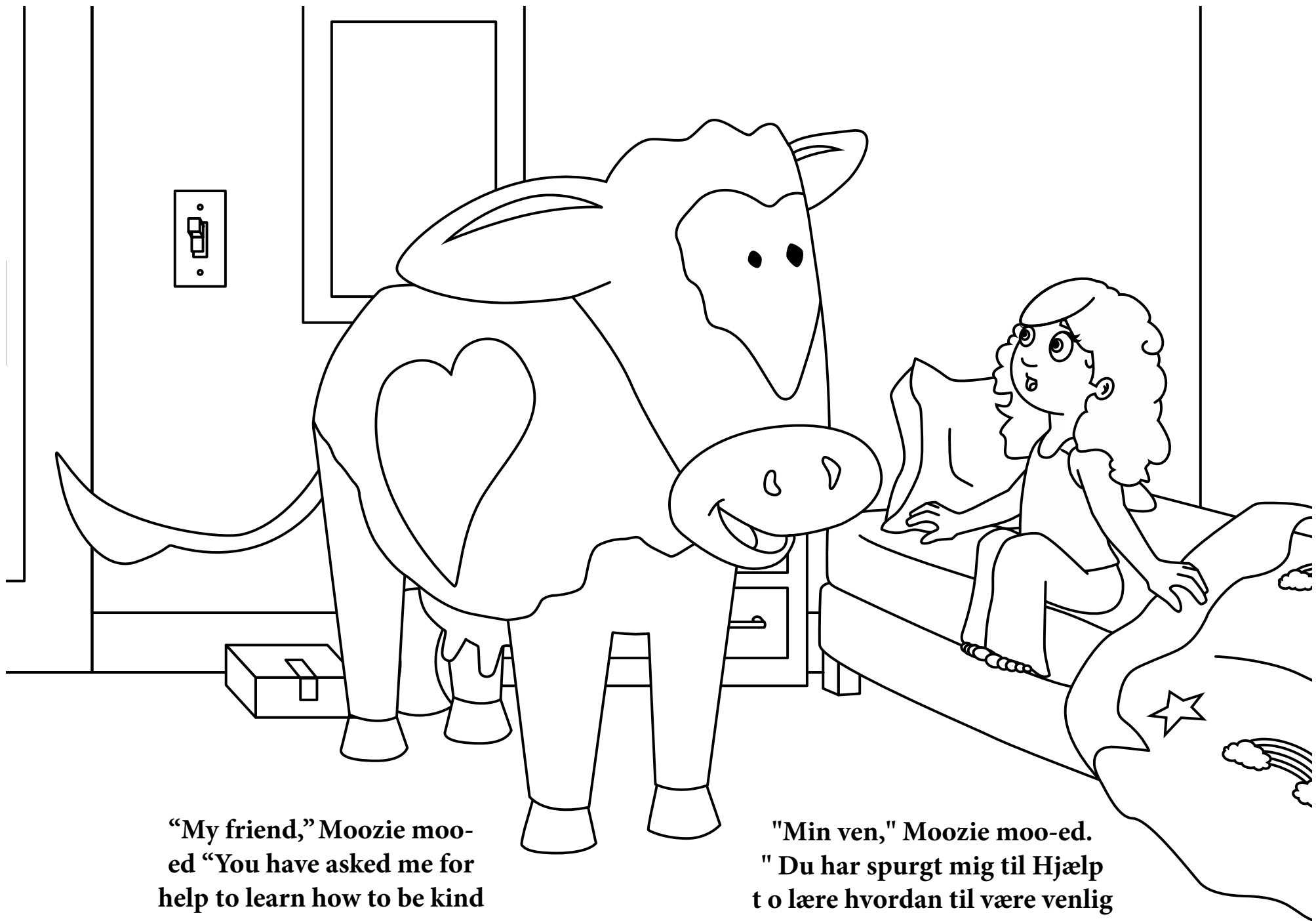


With a delicate boom
and a flicker of light,
Moozie was standing
right there in plain sight!

As tall as the dresser, as
wide as the bed with a
heart-shaped tuft of hair
on her head –

Med en delikat boom
og -en flimrer af lys,
Moozie var stående
højre der i almindeligt syn!

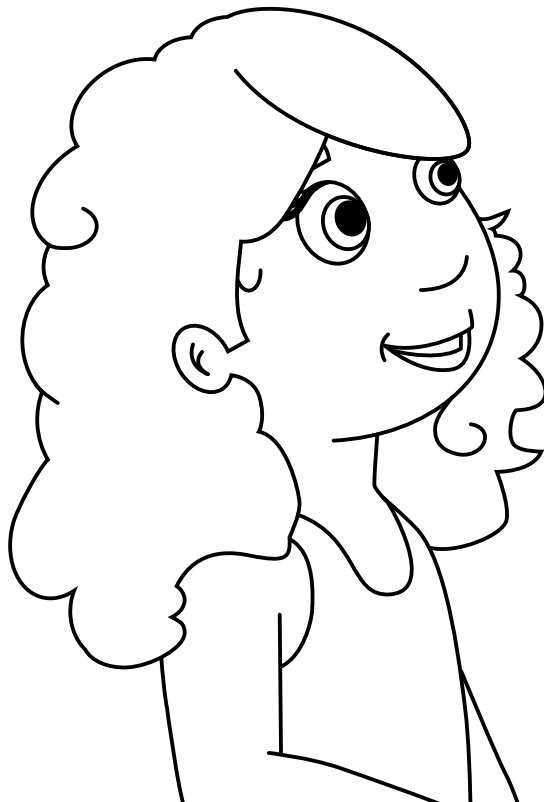
Som høj som det kommode,
som bred som det seng
med -en hjerteformet __ tott
af hår på hende hoved.



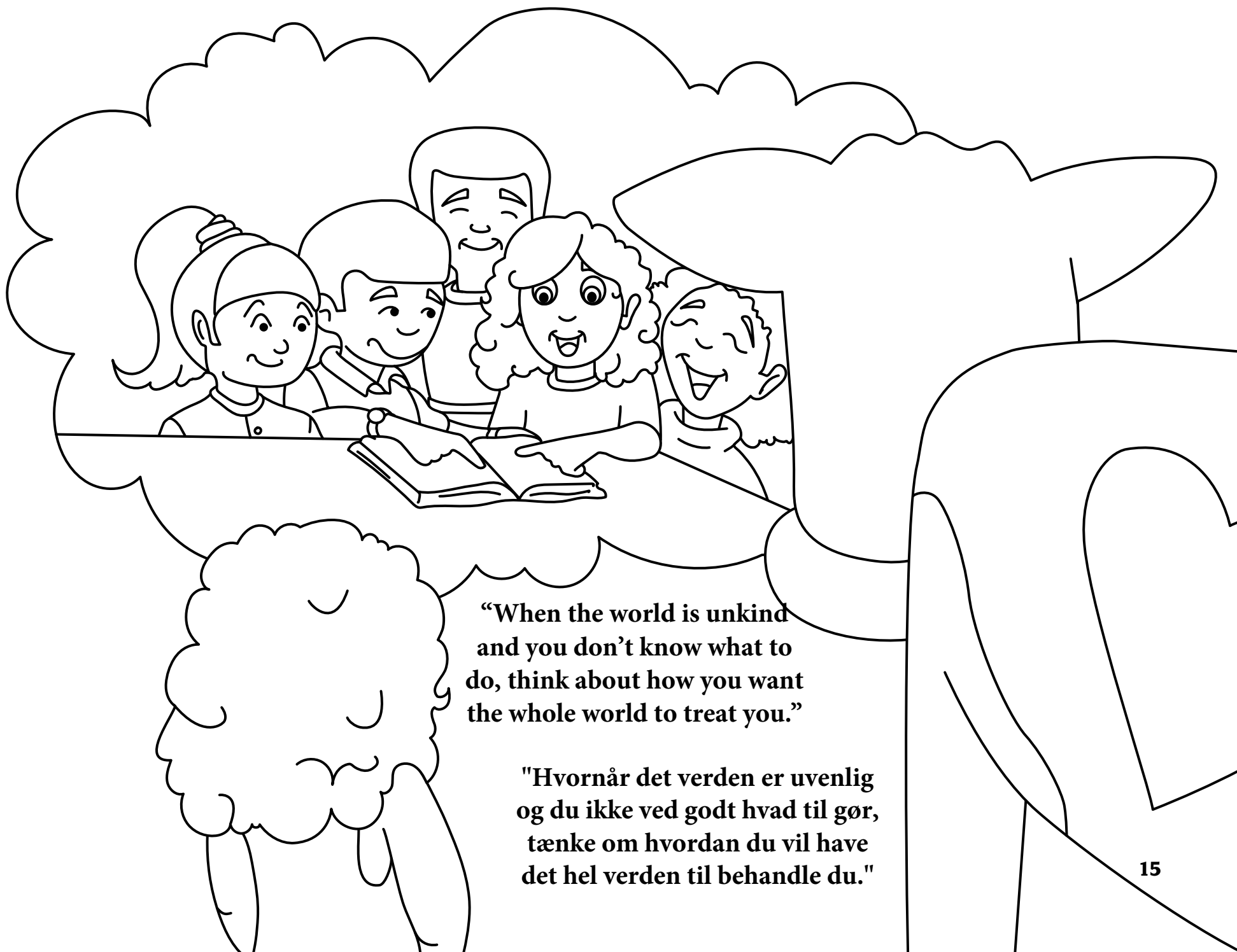
**"My friend," Moozie moo-
ed "You have asked me for
help to learn how to be kind
to Finn and yourself."**

**"Min ven," Moozie moo-ed.
" Du har spurgt mig til Hjælp
t o lære hvordan til være venlig
t o Finn og dig selv."**

**“And I’ve learned a few
tricks in my life as a cow,
but I’ll tell you the truth –
you already know how.”**



**"Og Jeg har lærte -en få tricks
i min liv som -en ko,
men Syg fortælle du det sandhed -
y ou allerede ved godt hvordan."**



**"When the world is unkind
and you don't know what to
do, think about how you want
the whole world to treat you."**

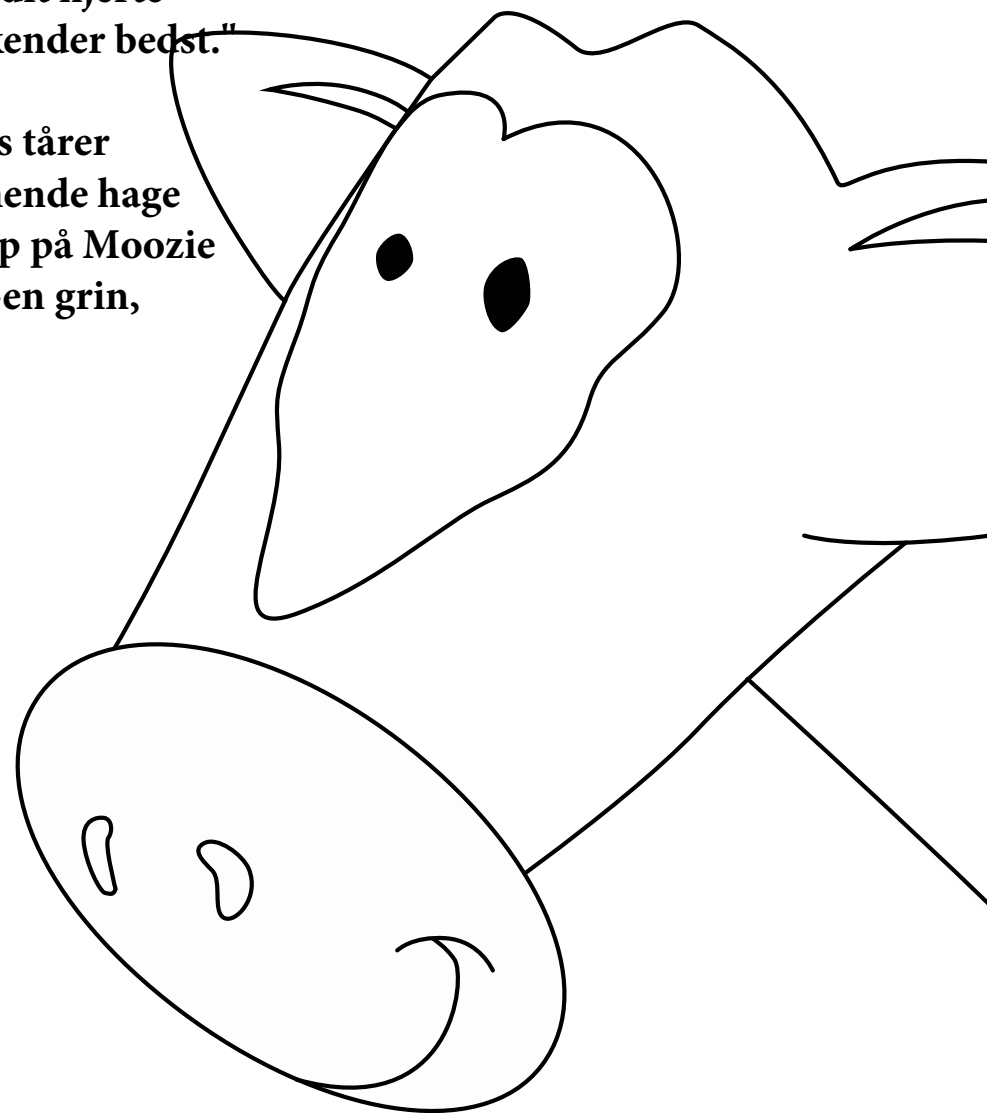
**"Hvornår det verden er uvenlig
og du ikke ved godt hvad til gør,
tænke om hvordan du vil have
det hel verden til behandle du."**

**"It's a simple rule that's
easy to test.
Just listen to your heart –
you'll find it knows best."**

**The little girl's tears
had dried on her chin
as she looked up at Moozie
and said with a grin,**

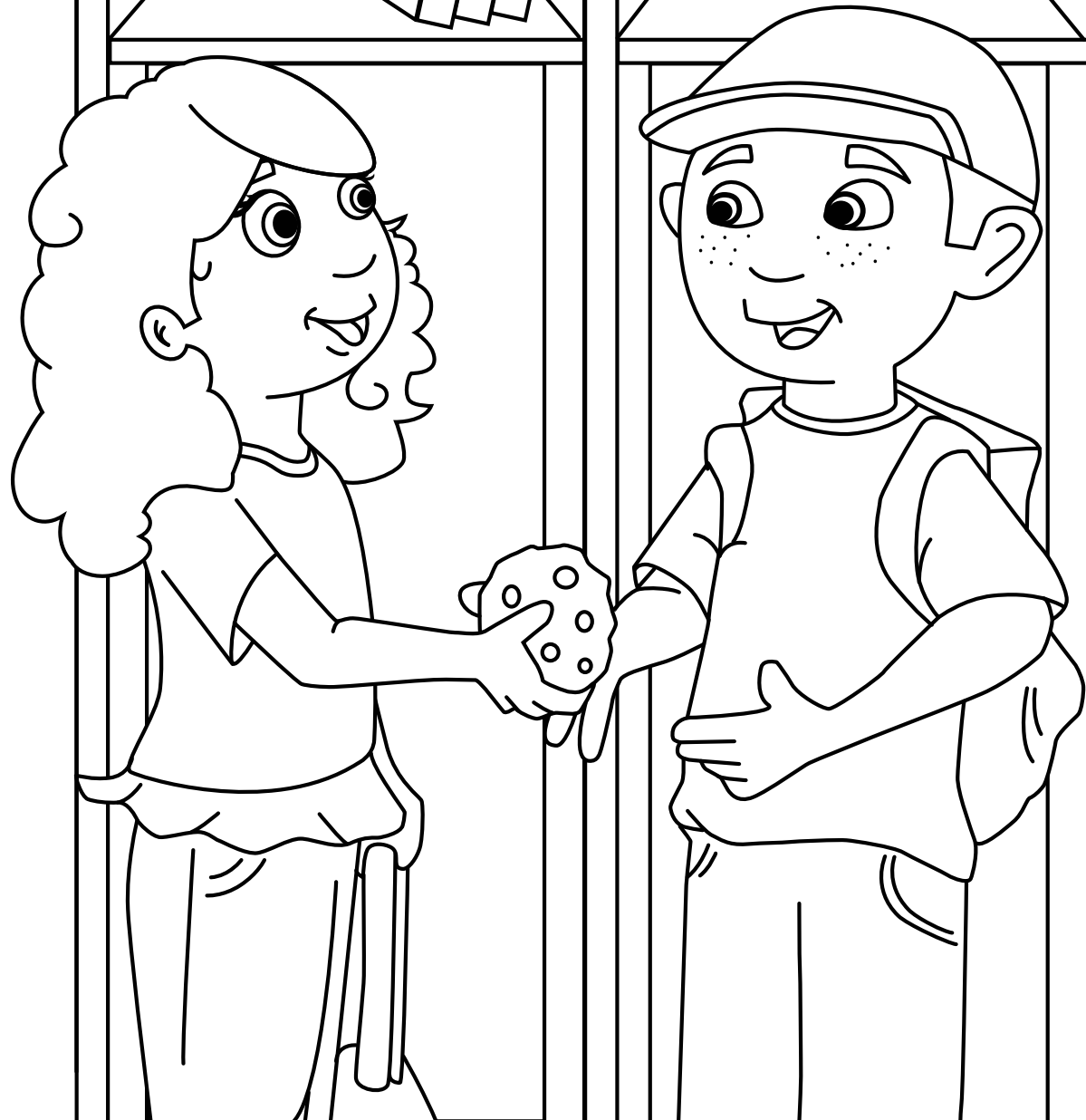
**"Det er -en enkel Herske
det er let til prøve.
Lige Hør efter til dit hjerte -
du vil __ finde det kender bedst."**

**Det lille piges tårer
havde tørret på hende hage
som hun kiggede op på Moozie
og sagde med -en grin,**



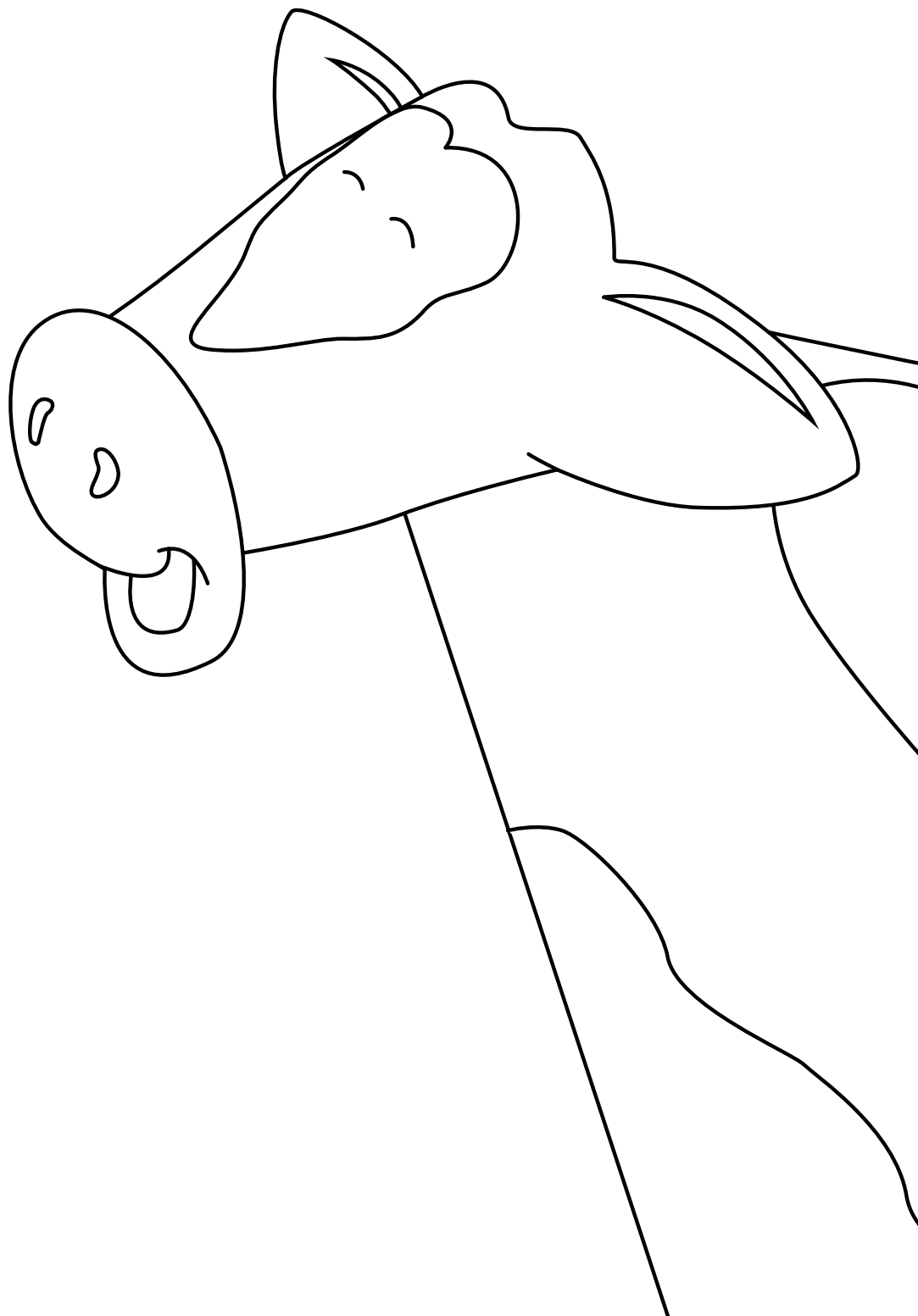
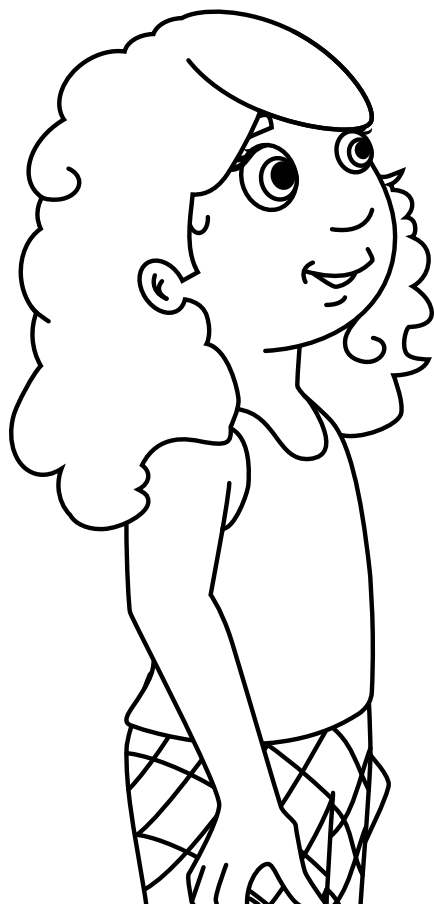
**“Is it really as simple
as that in the end?
It sure would be nice
to have a new friend.”**

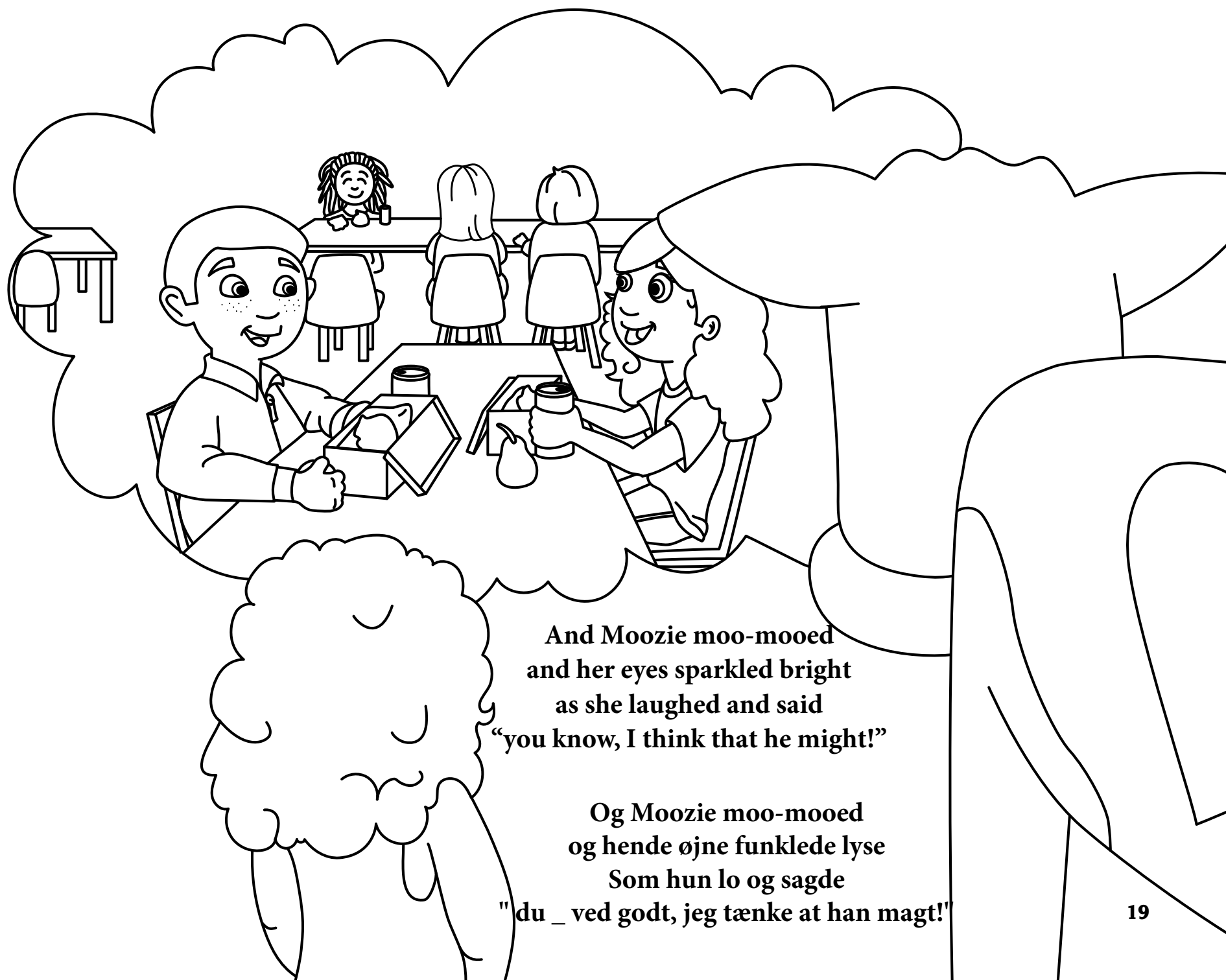
**"Er det virkelig som enkel
som at i det ende?
Det jo da ville være pæn
t o har -en ny ven."**



**"You know, I've been
thinking I might ask Finn
if he'd like to sit with me
at lunch now and then."**

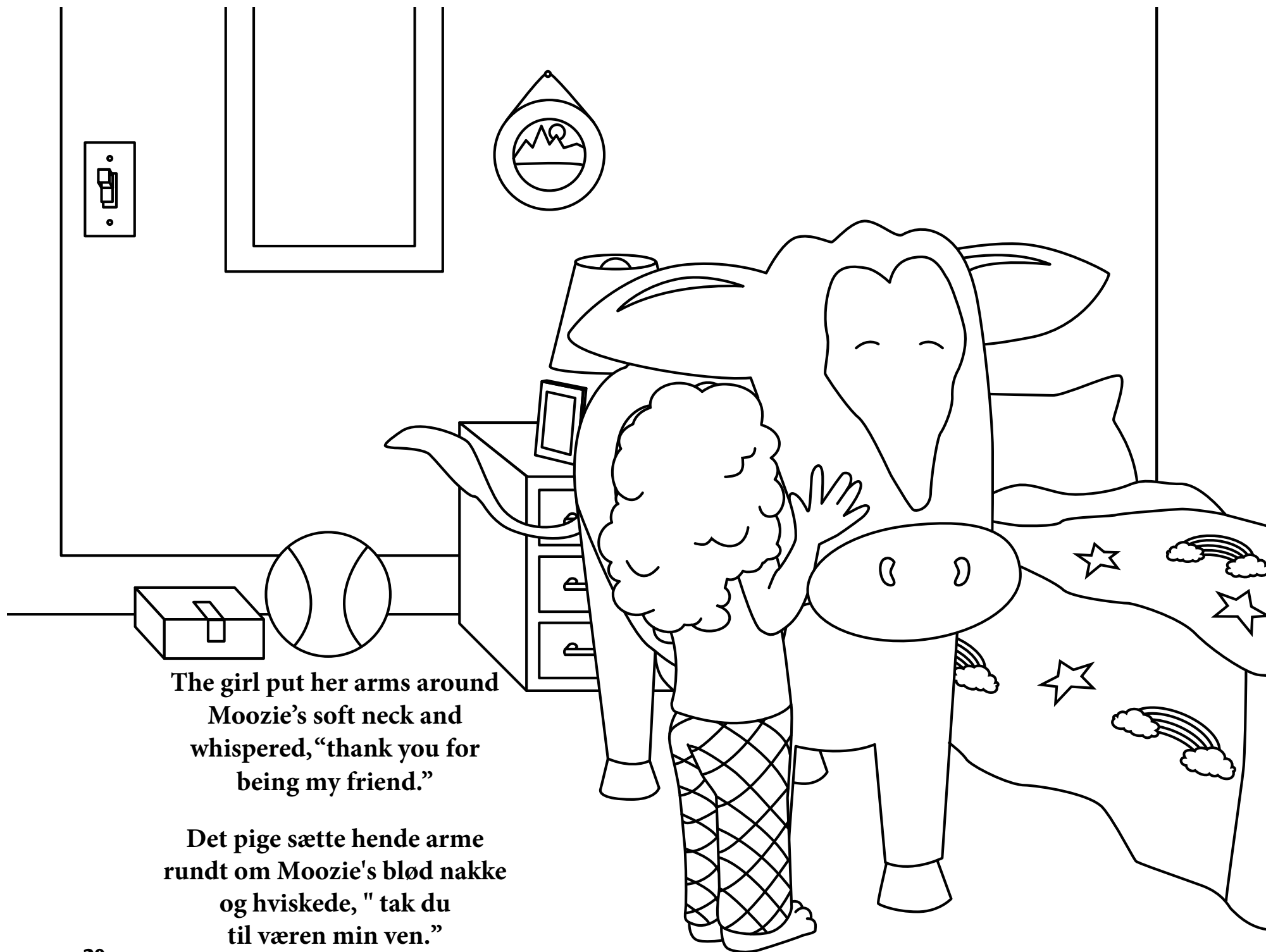
**" Du ved godt, Jeg har været tænker
jeg magt spørge Finn
hvis han ville synes godt om til sidde med mig
på frokost nu og derefter."**





And Moozie moo-mooed
and her eyes sparkled bright
as she laughed and said
“you know, I think that he might!”

Og Moozie moo-mooed
og hende øjne funkledede lyse
Som hun lo og sagde
"du _ ved godt, jeg tænke at han magt!"



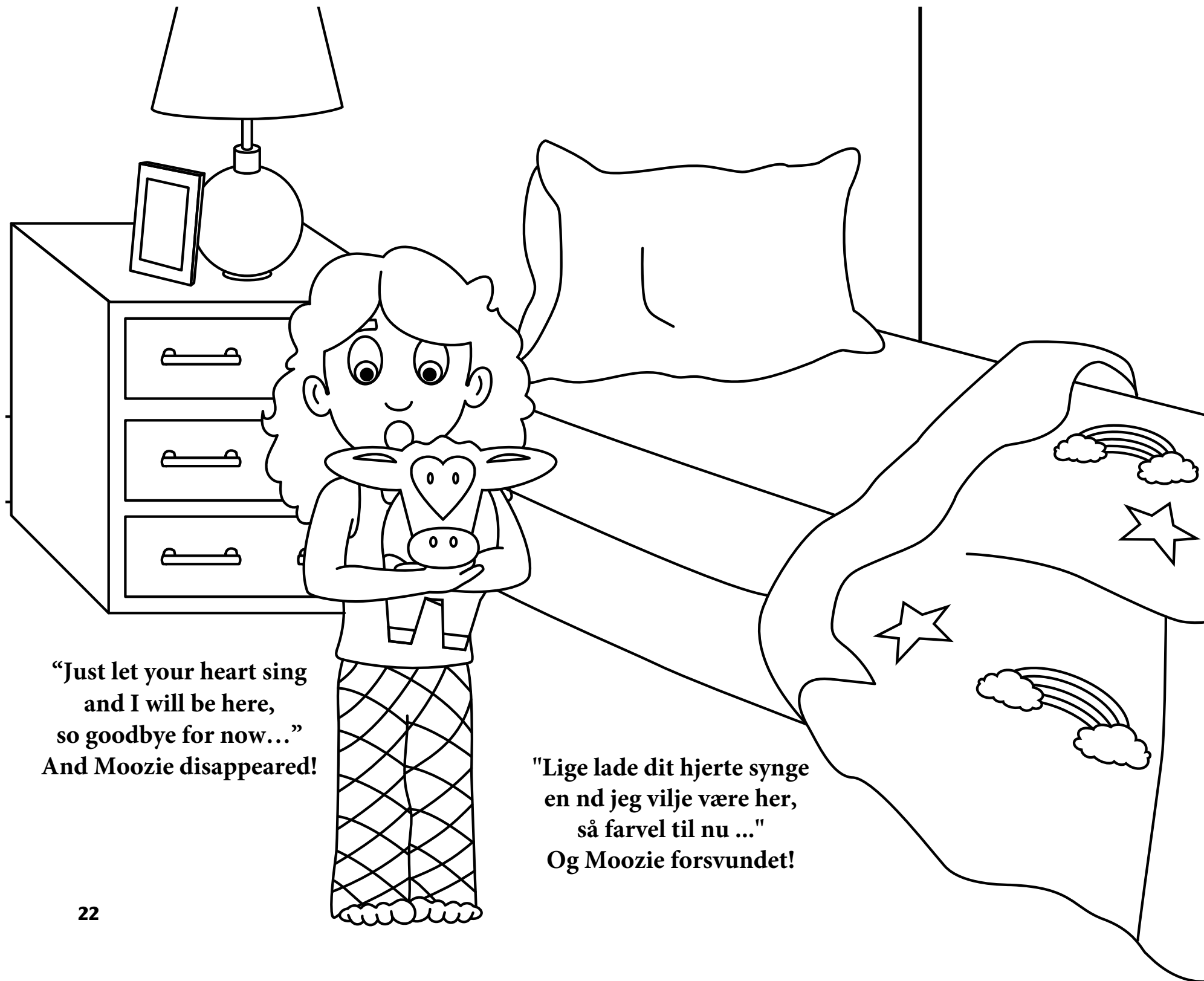
The girl put her arms around
Moozie's soft neck and
whispered, "thank you for
being my friend."

Det pige sætte hende arme
rundt om Moozie's blød nakke
og hviskede, "tak du
til væren min ven."

**"Oh child," Moozie moo-ed,
"that's my job, after all –
to be here when you need
me, to come when you call."**

**"Åh barn," Moozie moo-ed,
"det er min job, efter alle –
til være her hvornår du brug for mig,
t o komme hvornår du opkald."**





**"Just let your heart sing
and I will be here,
so goodbye for now..."
And Moozie disappeared!**

**"Lige lade dit hjerte synge
en nd jeg vilje være her,
så farvel til nu ..."
Og Moozie forsvundet!**

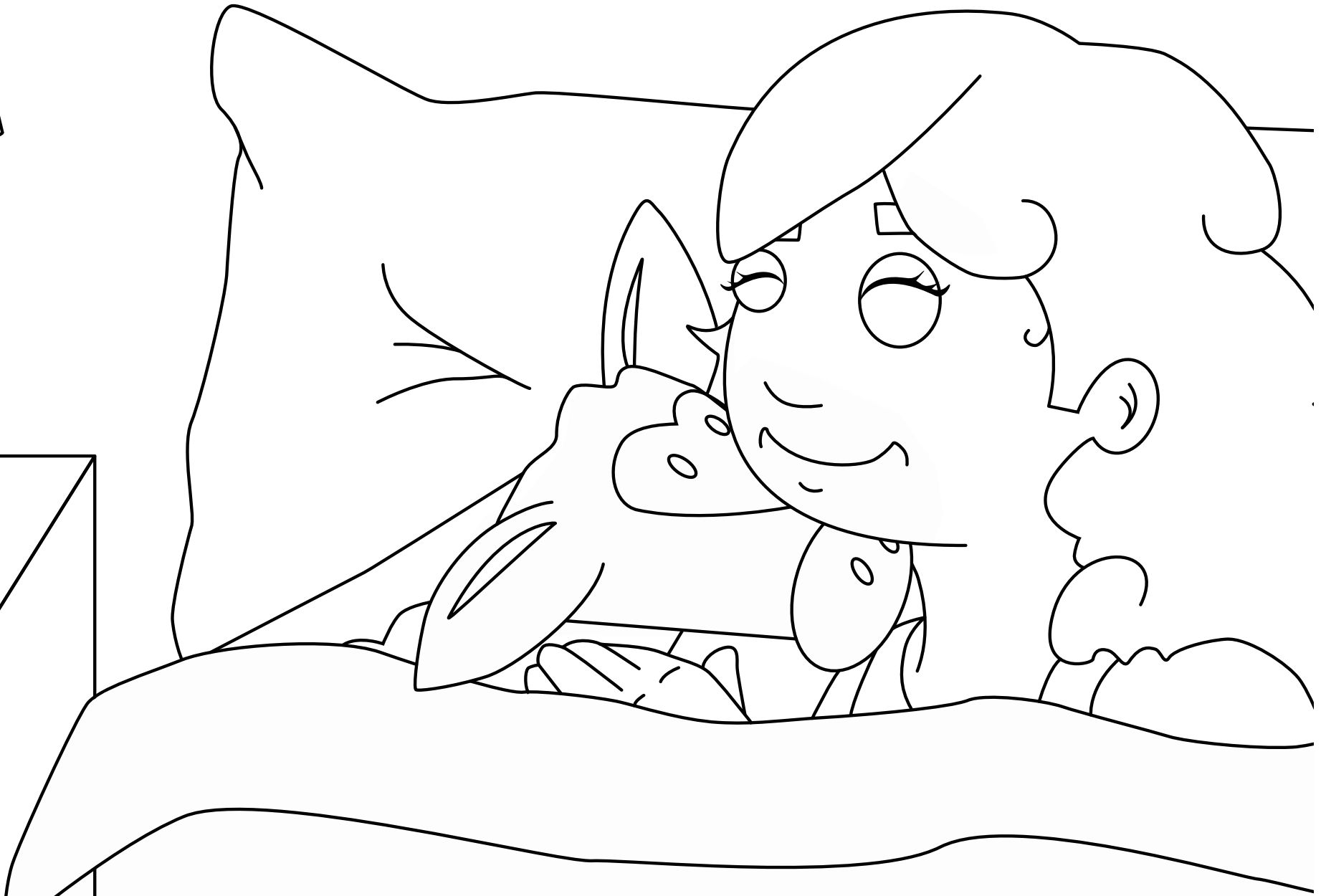


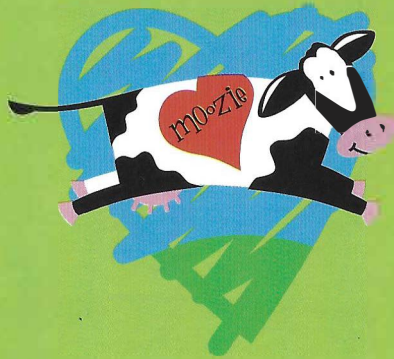
The girl was left holding
a worn little cow
with a heart-shaped tuft
of hair on her brow.

Det pige var venstre bedrift
-en slidt lille ko
med -en hjerteformet __ tott af hår
på hende Øjenbryn.

**And she smiled as she let
herself drift off to bed,
dreaming of magic
and making new friends.**

**Og hun smilede som hun lade hende selv
afdrift afsted til seng,
drømmer af magi
og fremstilling ny venner.**





children's kindness network

Sara Beck is a singer-songwriter and Assistant Professor of Psychology at Randolph College. She got her Ph.D. from Vanderbilt University in Nashville, Tennessee, and she currently lives in the foothills of the Blue Ridge Mountains of Virginia with her family. Her musical output spans two decades and seven albums, including a children's record inspired by Moozie's approach to kindness (www.kindnesskids.bandcamp.com) and a featured appearance on the theme song of Emmy-winning series *Hatfields and McCoy's*. Her favorite pastime is scribbling in notebooks while her children climb trees, and she is always looking for ways to spread a little kindness.

www.moozie.org

Children's Kindness Network copyright 2021



Moozies magi af venlighed

Vær sød

Af Shweta Bala

Illustreret af Sahana Bala



"Tag, du er det!" råbte Max, mens han løb hen over skolens mark i frikvarteret. Det var en dejlig og solrig dag, med så mange ting at lege med på en eftermiddag.

Max løb rundt og legede tag, da han pludselig så en lille pige tur og falde på jorden. Alle de bøger, hun holdt, spredte sig på jorden. Bøgerne blev våde af morgenduggen på jorden. I stedet for at hjælpe hende op som en venlig person, begyndte Max at grine af hende og håne hende over, hvor klodset hun var. Pigen begyndte at græde, og hun gik væk. Efter en time blev Max kaldt til rektors kontor.



Da Max ankom, fik rektor Huggins ham til at forklare situationen. Da han var færdig, spurgte hun ham: "Hvorfor lo du af hende i stedet for at hjælpe hende?"

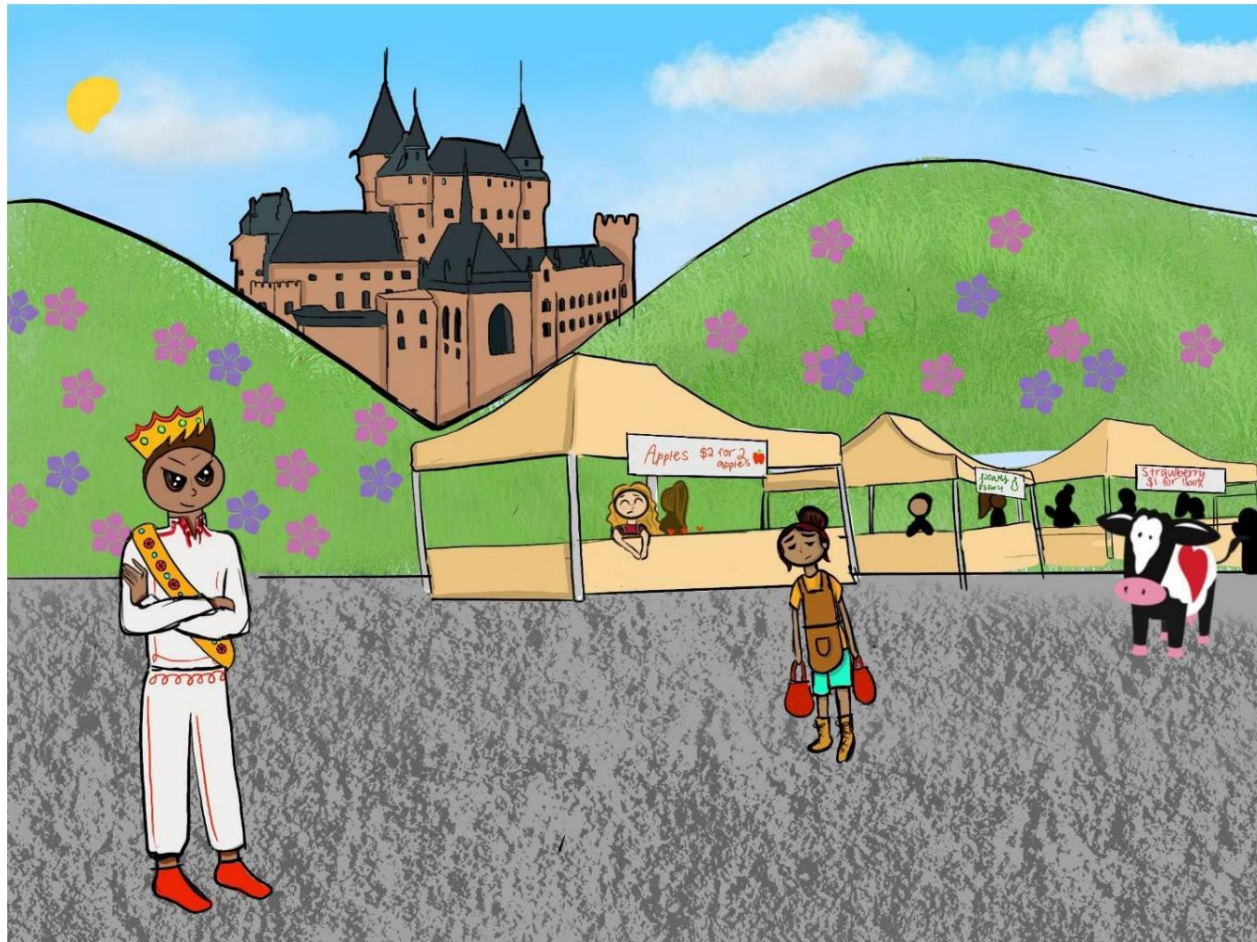
Max svarede: "Hun var virkelig sjov, da hun snublede over klipperne."

"Det burde du ikke gøre Max. Hvis du var i hendes tilstand, ville du også have følt dig meget såret. Du bør vise venlighed over for andre. Før du tager afsted, er her en bog, som jeg foreslår, at du læser. Du kan gå nu."

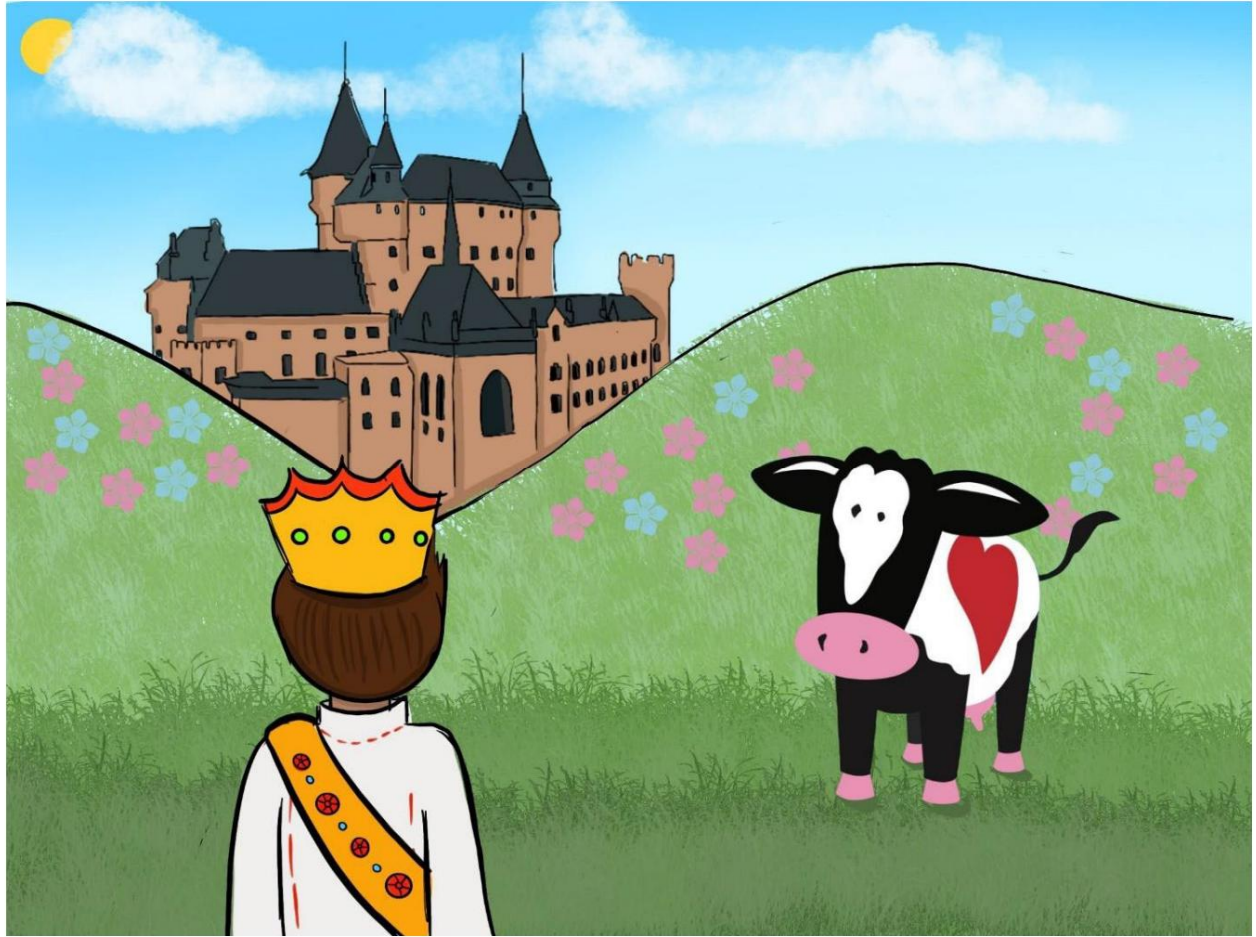
Irriteret forlod Max kontoret og gik tilbage til klassen.



Senere samme aften, da Max var færdig med sit skolearbejde, kæmpede han for at beslutte sig for, om han skulle læse den bog, som rektor gav. *Jeg tror jeg vil læse bogen, da jeg ikke har andet at afslutte.* tænkte Max. Han åbnede bogen og begyndte at læse. Historien startede sådan her:

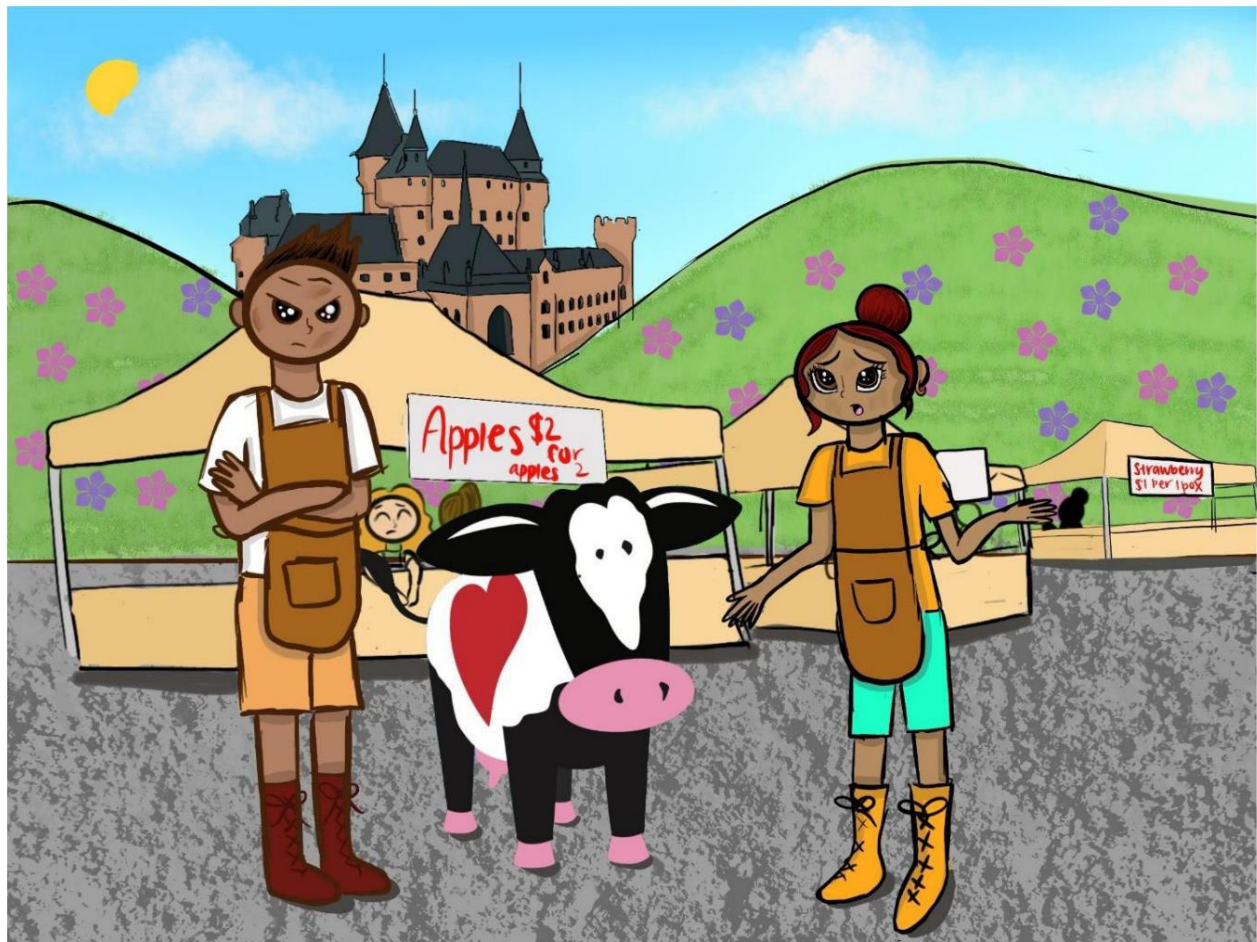


Der boede engang i Venlighedsriget en prins, ved navn prins Liam, som troede, han var bedre end alle andre. Han plejede at være meget uvenlig og kritiserede landsbyboere. Hver dag ville han prale af paladset, og hvordan han havde så meget luksus. Så begyndte han at drille folk med, hvor beskidt markedet var. Mange mennesker kunne ikke lide hans opførsel.



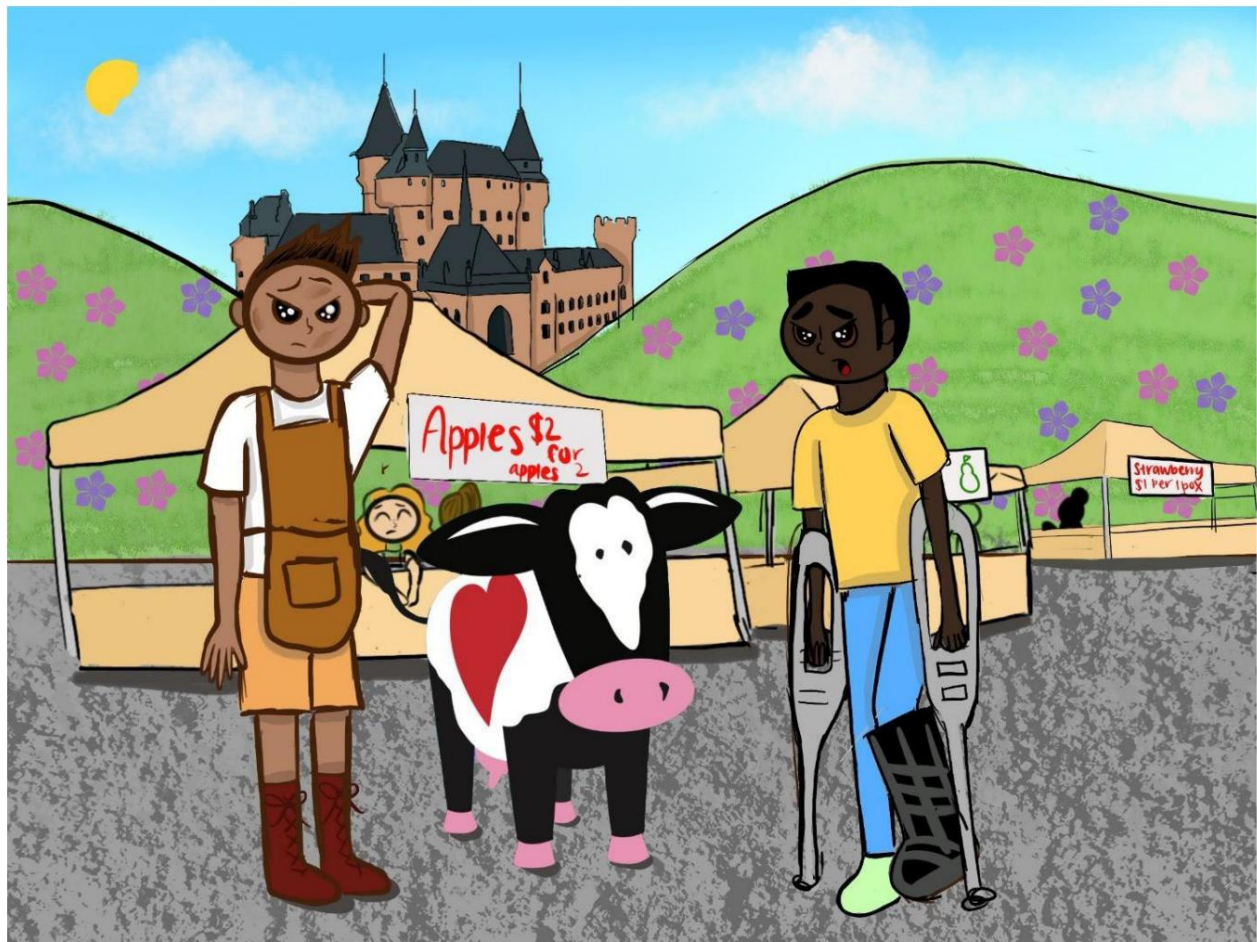
Efter at have hørt om prinsens opførsel, navngav en venlig ko Moozie besluttede at hjælpe ham.

Da Moozie kom dertil, sagde hun: "Hej Prinsen af Venlighedsriget! Dine landsbyboere bliver stødt over dine ord. Lad os gå en tur rundt i landsbyen som landsbyboere." Efter lidt overbevisning gik prinsen med, og de begyndte deres spadseretur rundt i landsbyen forklædt som rejsende. Den første landsbyboer, de mødte, var Isabella.



Moozie startede en samtale: "Sikke en smuk dag i kongeriget. Er du ikke enig? Hvordan er dette rige? Vi tænker på at bo her."

Isabella svarede: "Jeg elsker at gå ned ad gaderne på en solskinsdag i Venlighedsriget. Dette kongerige er et vidunderligt sted. Den eneste person, jeg ikke kan lide her, er prinsen. For nylig mødte jeg ham og hilste ivrigt på ham. Han kaldte mit tøj trist og beskidt. Den dårlige kommentar gjorde mig virkelig ondt. Det er trist, at han ikke kan se ud over mit tøj og mit udseende. Som prins troede jeg, at han ville vide mere."



Efter at have anerkendt hende gik de til en anden landsbyboer, James, og startede en afslappet samtale om livet i kongeriget.

James svarede Moozie: "Jeg elsker landsbyen undtagen prinsen. Jeg følte mig såret over det, han sagde til mig. I sidste uge, da jeg brækkede mit ben, kaldte han mig en kanin, der hopper. Det gør mig ondt at se, at vores egen prins kalder folk for onde ting. Det er trist, at han ikke er i stand til at have empati med andres smerte. Som prins troede jeg, at han ville vide bedre. Hvis du nu vil undskylde mig, må jeg gå."



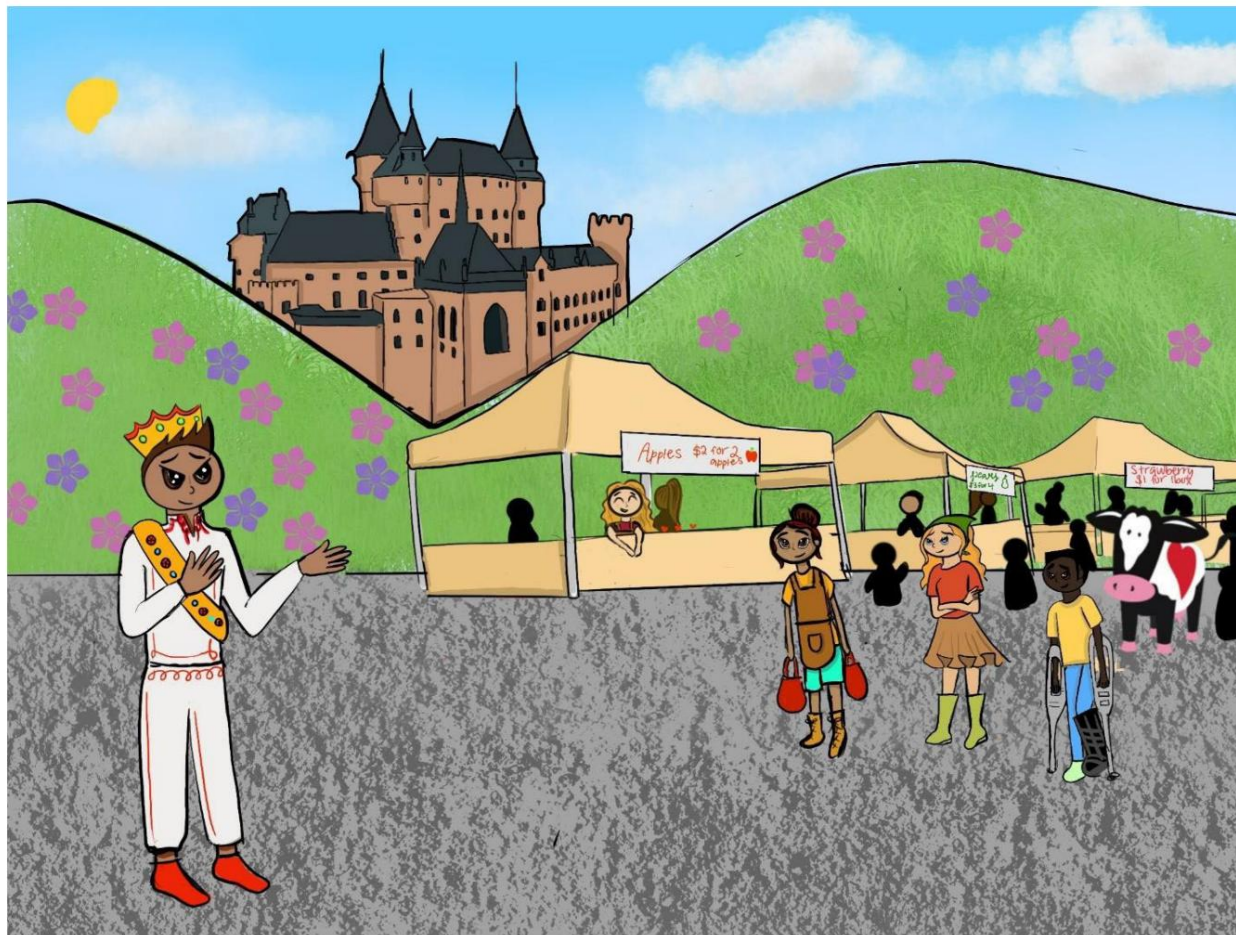
Så prinsen og Moozie fortsatte deres tur og mødte Abigail.

Abigail bemærkede: "Alle er søde undtagen prinsen. Det er han virkelig ond over for andre og aldrig venlig. Da jeg sagde, at jeg arbejder for ham i paladsets køkken og serverer ham hver dag, fortalte han mig, at han aldrig var klar over, at jeg arbejdede i paladset, og fortalte mig, at det var meningen, at jeg skulle være tjener. Det er trist, at han ser ned på folk baseret på det arbejde, de udfører, og ikke er i stand til at værdsætte hårdt arbejde."



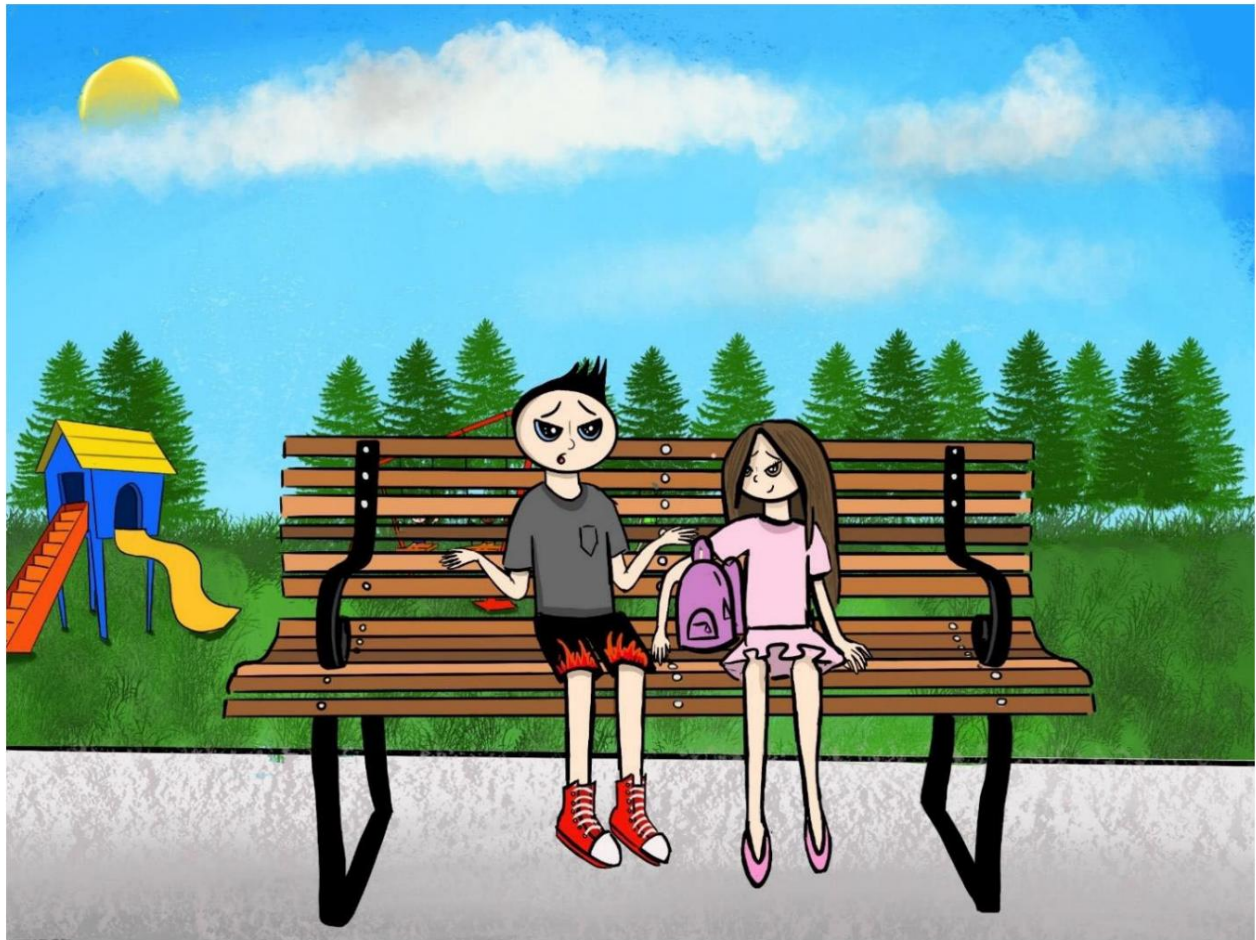
Nu havde prinsen hørt nok og bedt om at vende tilbage til paladset. Da han vendte tilbage, sagde prinsen: "Undskyld Moozie. Jeg skulle ikke have været så ond mod alle landsbyboerne. Hvis jeg var i deres position, ville jeg også have følt mig rigtig ked af det. Det er ikke rigtigt at kalde folk dårlige ting. Det er ikke respektfuldt. Kan du tilgive mig?"

Moozie tilgav ham og lærte ham altid at være venlig over for andre.



Næste dag undskyldte prinsen til hele nabolaget, og fortalte dem, at han havde lært sin lektie at være sød og venlig mod mennesker. Landsbyboerne vidste, at han havde lært lektien og accepterede hans undskyldning. Alle i Venlighedsriget levede lykkeligt til deres dages ende. Slutningen.

Max var i dybe tanker i et stykke tid.



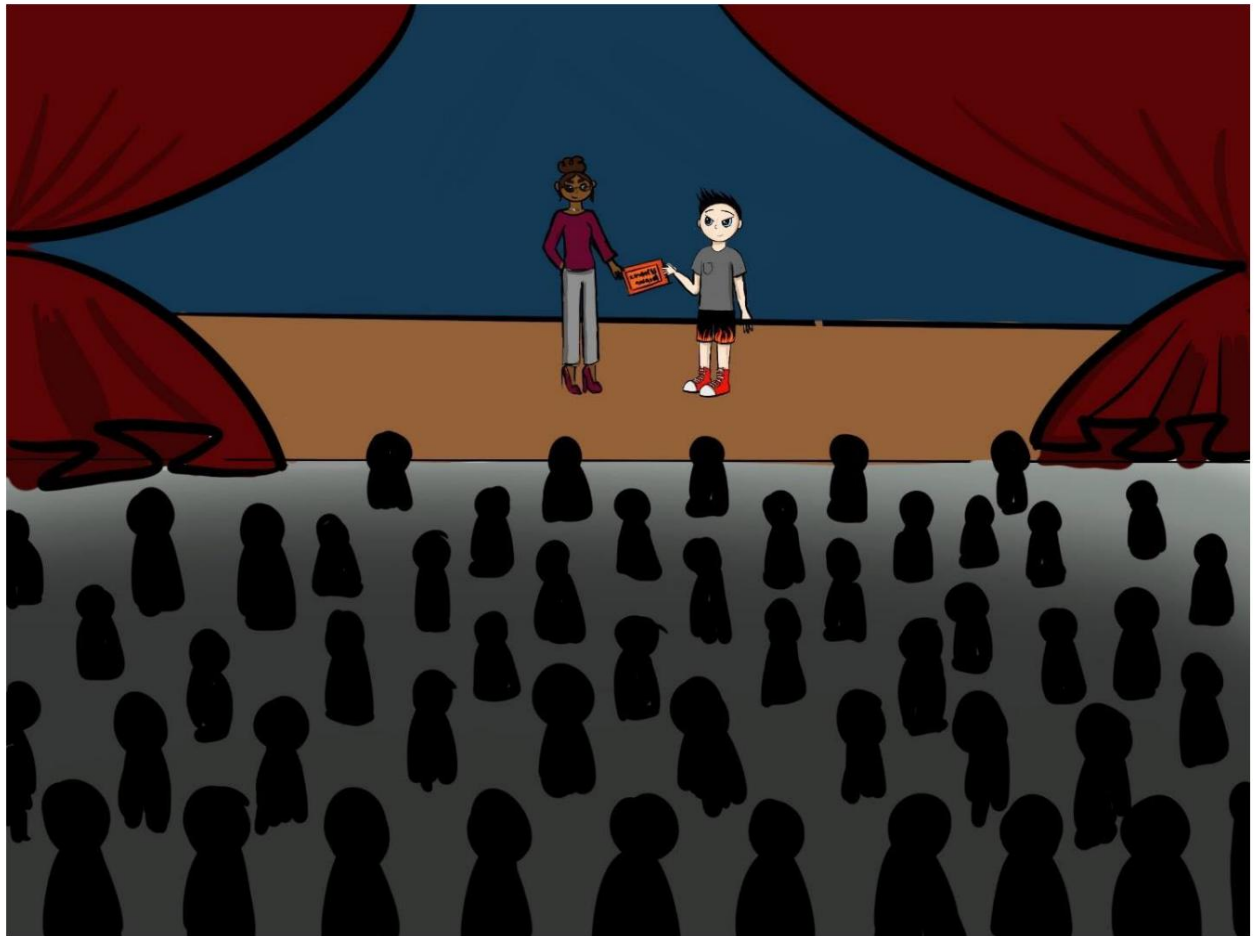
I skolen så Max den lille pige sidde på en bænk helt alene.

Han gik hen til hende og sagde: "Jeg er ked af det, jeg gjorde. Det gjorde jeg ikke ved jeg sårede folk så slemt. Jeg håber, du kan tilgive mig."

Den lille pige svarede: "Jeg er glad for, at du forstår. Det tager en større person at undskylde. Mit navn er Amy forresten."

"Hyggeligt at møde dig Amy. Jeg er Max. Har du lyst til at spille sammen stykke tid?" Amy grinede. "Jo da. Det vil være rart. Hej, Max!"

"Hej, Amy!"



Lige siden den dag har Max altid husket historien og var sikker på altid at være venlig over for andre. Han hjalp andre, når de havde brug for det, og drillede aldrig igen en anden person. Alle var glade for, at han holdt op med at mobbe. Den måned i skolen blev han udvalgt til "Kindness Award".

***** SLUTTEN*****

Om skaberne af Moozies Magic of Kindness:

Shweta Bala var 10 år gammel i 2020, da hun skrev "Moozies Magic of Kindness" og en elev i 5. klasse på en onlineskole - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass søster, illustrerede historien, mens hun var 15 år gammel og en elev i 9. klasse på Lynbrook High School i San Jose, Californien.

Deres venlighedsværker for Moozie og Children's Kindness Network er:

Historier:

- Mia og Moozie
- Moozies magi af venlighed
- Moozie og Cirkus

Digt:

-
- Moozie digt

Gåder:

- Moozie ordsøgning
- Find den rigtige rækkefølge på bogstaverne

Plakater (lavet tidligt under Covid-pandemien):

Moozie siger Bær en maske
Moozie vasker hænder

Moozie®'s Orchestra Adventure
Opdag venlighed gennem en musikalsk rejse
Af Tom Easton (assisteret af Farmer Ted og Moozie®)
Illustreret af Katie Olsen

[side 3]

Lad os nu høre historien om, hvordan Tiny Tinny Triangle sluttede sig til Moozies STORE orkester!

[side 4]

Nu ved alle, at Koen Moozie er så venlig, som den kan være. Ikke et andet væsen er venligere end hende.

Moozie står ved forsigtigt at svirpe med fluer med halen, da orkestrets nyeste instrument kommer ind ad ladedøren.

[side 5]

Og Moozie siger: "Hej, lille fyr. Hvad hedder du?"

"Mit navn er Tiny Tinny Triangle, men alle kalder mig TT," siger TT til Moozie.

[side 6]

"Hvorfor er du her?" spørger Moozie.

TT siger: "Jeg er her for at slutte mig til det STORE orkester, men jeg er bange."

"Hvorfor er du bange?" spørger Moozie.

TT siger: "Fordi jeg er lille; mindre end alle de andre instrumenter. Jeg er ny. Jeg kender ikke nogen af de andre instrumenter. Og jeg ved ikke, hvilken lyd jeg vil lave, når jeg spiller musik!"

Moozie siger: "Nå, min nye lille ven, jeg kender alle instrumenterne, og jeg vil præsentere dig for dem. Vi hjælper dig gerne med at finde din lyd. Lad os gå over til strygerafsnittet!"

[side 7]

Da Moozie peger på en cello, fortæller hun TT, at Charley Cello er et af de ældste medlemmer af orkestret.

TT venter ikke på at høre, hvad Moozie ellers har at sige, han løber bare hen til celloen og siger: "Jeg er Tinny Triangle. Kan du hjælpe mig med at finde min lyd?"

[side 8]

"Lad mig være i fred. Jeg øver mig. Jeg har alt for vigtig og travlt til at hjælpe folk som dig. Gå og se en af de små violiner; de har kortere strenge og kan lide småting. Måske ville de endda kunne lide dig," knurrede Charley Cello.

[side 9]

TT går tilbage til Moozie og siger: "Han var ikke særlig sød."

"TT, ikke alle strengeinstrumenter er som Charley Cello," siger Moozie.

[side 10]

Pludselig råber Baxter Bass ud: "Hey mand, bare rolig – vær sej! Vi er ikke alle som den fyr! Vi kommer alle sammen! Nå, i det mindste her i Bassland kommer vi alle sammen!"

[side 11]

Og Viola Viola tilføjer, "TT, vær venlig ikke at bedømme alle strengeinstrumenter efter det første, du møder. Charley sagde dog, at du skulle tale med violinerne. De spiller højt og hurtigt og er en god og venlig flok."

[side 12]

Så Moozie og TT tager over for at møde Loretta Violin, og Moozie siger: "Hej, Loretta. Dette er min nye ven, og dette er hans første øvelse, men han kan ikke finde sin lyd."

"Har du ikke en lyd? Hvorfor jeg husker, da jeg ikke havde en lyd. Men så fandt jeg hemmeligheden bag min lyd," siger Loretta Violin.

TT spørger: "Hemmeligheden bag din lyd?"

"Ja, for mig var hemmeligheden min bue. Her prøver du det; buen får musikken til at springe lige ud inde fra dig!"

[side 13]

Så TT tager buen og begynder at bevæge den hen over sin højre side, men ingen lyd. TT rækker buen tilbage til Loretta og siger: "Tak, fru Violin. Jeg tror ikke, at buen er hemmeligheden bag min lyd."

"TT, bare rolig. Du finder din lyd. Og ved du hvad? Du og jeg er venner nu. Så snart du finder din lyd, kan du vende tilbage og spille med os når som helst. Moozie, hvorfor tager du ikke TT over til træblæserne; Jeg er sikker på, at de vil være meget glade for at hjælpe dig."

[side 14]

Da de vender sig for at gå, siger Moozie til TT: "Føler du dig bedre nu?"

"Ja jeg gør. Loretta og hendes venner var søde og venlige mod mig, selv den store bas var sød. Jeg kunne godt lide dem alle sammen," siger TT.

[side 15]

Moozie peger mod den første stoleklarinet og signalerer, at TT skal præsentere sig selv. Og TT siger: "Undskyld, frue. Mit navn er Tiny Tiny Triangle. Jeg leder efter min lyd. Kan du hjælpe mig?"

[side 16]

Reeda Clarinet siger: "Du har noget nervøsitet! Du er en trekant. Du hører til bagerst i orkestret. Ved du hvorfor de satte trekanten bag i orkestret? Fordi du ikke er vigtig! Lad mig være i fred. Gå ind i dit sted; på bagerste række!"

[side 17]

TT føler sig afvist og går tilbage mod Moozie, og Moozie siger: "Kom med, lille ven. Jeg vil have dig til at møde en trio af træblæsere: Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe og Hobson Bassoon. Jeg tror, de kan hjælpe dig med at finde din lyd."

[side 18]

Sammen går de hen, og Moozie siger : "Dette er min ven, TT. Han er ny i orkestret, og han skal finde sin lyd."

Billie Jo Piccolo kvadrer hurtigt: "Hey, lille fyr! Det tog mig kun 10 sekunder at finde min lyd. Tror du, du kan slå den rekord?"

[side 19]

Olivia Oboe siger roligt: "Get ikke noget imod Billie Jo, TT. Så du leder efter din lyd? Nå, vi har hver vores egen lyd dybt inde i os. Siv er hemmeligheden for de fleste af os i dette afsnit. Her, TT, prøv mit siv. Måske er dette hemmeligheden bag din lyd."

Og Hobson Bassoon tilføjer: "Ja, det virker altid for mig! Siv får hele verden til at vibrere og blive levende. Gå videre og prøv - det er nemt! Giv det en tude!"

[side 20]

TT tager sivet, putter det i munden og blæser. (Blæselyd) Men der er ingen lyd. Så TT giver sivet tilbage til fru Oboe og siger: "Tak, fru Oboe, du er meget venlig. Røret er ikke hemmeligheden. Siv fungerer smukt for dig, men det virker bare ikke for mig."

"Du finder din lyd, det ved jeg, du vil. Her er en idé. Du er lavet af metal! Hvorfor prøver du og Moozie ikke messingsektionen? De er lige ved siden af os!"

[side 21]

Mens TT går og ser på de skinnende horn, trompeter og tromboner,

[side 22]

Han støder ved et uheld ind i et meget stort instrument. TT var stødt ind i orkesterbølle, Max Tuba. Max Tuba knurrer: "Pas på, hvor du skal hen, dit lille pip-squeak! Kom væk herfra , før jeg blæser dig ud herfra!"

[side 23]

Og Moozie siger: "Max Tuba, det var ikke rart. Han mente ikke noget ondt; det var et uheld. Det er hans første dag, og han leder efter sin lyd."

Da Max Tubas skinnende messinghud bliver rød af forlegenhed, mumler og stønner han og rømmer sig og siger: " Ahhh , undskyld det. Jeg tænkte ikke på andre end mig. Hej! Måske kan den glatte, glidende trombone hjælpe dig med at finde din lyd."

[side 24]

Vel at huske, at Moozie siger, at man altid skal være venlig, rejser TT sig oprejst og siger til Max Tuba: "Tak for dette forslag, hr. Tuba. Du er meget stor og lys. Jeg vil se trombonen og spørge ham, om han kan hjælpe mig med at finde min lyd."

Gruff Max Tuba blødte op og sagde: "Det glæder mig. Held og lykke, knægt, og velkommen til orkestret."

[side 25]

Moozie spørger TT: "Lagde du mærke til, hvordan din venlighed hjalp med at ændre Max' melodi?"

[side 26]

Lige da siger Ramon Trombone: "Hey kammerat, glid videre herover. Jeg er Ramon. Hele messingsektionen har ikke noget oksekød med."

Så siger Ava Horn: "Du leder efter din lyd? Hemmeligheden bag vores lyd er en masse luft og et mundstykke. Hør efter..."

[side 27]

"Jeg er Donald Trumpet, jeg ved meget om alt! Ramon, giv TT dit mundstykke! Måske er det hemmeligheden bag hans lyd. Alt du skal gøre er at summe dine læber og blæse rigtig hårdt."

[side 28]

Så TT tager mundstykket og blæser og blæser og blæser. Men der er ingen lyd. Skuffet giver TT mundstykket tilbage til Ramon Trombone og siger: "Tak, Ramon, men mundstykket virker ikke for mig. Det fungerer fantastisk for dig og dine skinnende messingvenner. I lyder alle sammen så gode! Det gør mig stolt at være skinnende og med i dette orkester."

[side 29]

Mens de går væk siger Moozie til TT: "Jeg er så stolt af dig, fordi du har prøvet så hårdt med mundstykket og for at være venlig over for Ramon og alle messinginstrumenterne. Din venlighed får andre til at føle sig godt."

"At være venlig får mig også til at føle mig godt," siger TT. Selvom TT har det godt med sin venlighed over for de andre instrumenter, er han stadig spændt på at finde sin lyd.

[side 30]

Han siger: "Moozie, vi har været til strengene. Vi har været til træblæsere. Vi har været i messingsektionen."

[side 31]

"Hvor kan vi ellers lede efter min lyd?"

[side 32]

"Ah ha, der er ét sted, vi ikke har været. Hvorfor tænkte jeg ikke på det før? Det er der, de opbevarer min koklokke. Lad os gå til percussionsektionen."

[side 33]

Så hører de Jack Timpani råbe: "TT Triangle, kom tilbage her mand. Velkommen til bagerste række, hvor de fleste af os kommer til at stå op og bevæge os, mens vi laver musik. Jeg har hørt om dig. Ordet er, at du er det nye percussioninstrument, der leder efter din lyd. Du er kommet til det rigtige sted; Der tales slagtøj her. Lyt til mine venner. Jeg har en idé, hvorfor går du ikke forbi for at se min bedste ven, Cadence. Hej, Cadence! Jeg vil have dig til at møde den varme nye trekant. Han er en venlig sjæl og fyldt med talent; hjælp ham med at komme i gang!"

[side 34]

Moozie og TT tager over for at møde Cadence Snare-Drum, fra den berømte Drum-familie. Cadence byder dem velkommen ved at sige: "Hej, TT, jeg hedder Cadence. Jeg har spillet i store bands, små bands, marcherende bands og rockbands. Lyt til rytmen af mig og mine venner."

Forbløffet over alle lydene fra Cadence og hans venner siger TT: "WOW!"

Cadence lilletromme siger: "Ja, TT, og ved du, at mange af de lyde er lavet af 'seje one-noters' ligesom dig?"

Så peger Cadence på en lille piskeris, der ligger tæt ved, og siger: "Tjek tjek det ud TT; det kan være hemmeligheden bag din lyd."

[side 35]

TT tager piskerisen op og siger: "**Jeg fandt den. Jeg fandt min lyd!**"

Moozie buede glad, fordi hendes ven havde fundet det, han havde ledt efter ... hemmeligheden bag hans lyd. TT var ikke bange længere.

[side 36]

De forskellige sektioner af orkestret har haft travlt med at øve deres egne partier, men lad os se, hvad der sker, når vi sætter alle sammen!

[side 37]

Moozie vil have dig til at huske, at når du er venlig, har du det godt, den person, du er venlig mod, har det godt ... og alle, der ser din venlighedshandling, har det også godt.

Ser du, at være venlig hjælper os alle til at spille sammen og lave smuk musik ... uanset hvor forskellige vi måtte være!